

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/11/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898312
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9015898312.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 24. novembra 2016, v trestnej veci proti obžalovanému X. E. a spol. pre spolupáchateľstvo trestného činu podvodu podľa §§ 9 ods. 2, 250 ods. 1, 5 Tr. zák. v súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 176 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. o odvolaní obžalovaných X. E. a JUDr. D. J., prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a poškodenej strany H. V. R., proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. februára 2015, sp. zn. 2 T 1/2008, takto

rozhodol:

I. Podľa § 258 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. - zák. č. 141/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 zrušuje s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. - zák. č. 141/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 vec s a vracia krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II. Podľa § 253 ods. 1 Tr. por. - zák. č. 141/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky do výroku o vine obžalovaných X. E. a JUDr. D. J. ako oneskorene podané, s a z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 2. februára 2015, sp. zn. 2 T 1/2008, obžalovaných X. E. a JUDr. D. J. uznal vinnými zo spolupáchateľstva trestného činu podvodu podľa §§ 9 ods. 2, 250 ods. 1, 5 Tr. zák. v súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 176 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., pretože

v úmysle zabezpečiť získanie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v katastrálnych územiach S. V., V. A., V. S. X., V., M. v prospech X. E. a jeho obchodnej spoločnosti pre účely podnikateľskej činnosti

obvinení sa dohodli uskutočniť tento zámer na základe notárskych osvedčení obsahujúcich nepravdivé skutočnosti o vydržaní vlastníctva na úkor vlastníkov nehnuteľností zapísaných v príslušných pozemno-knižných vložkách, listoch vlastníctva ako aj nezistených vlastníkov a za týmto účelom nasledovne konali:

od presne nezisteného času roku 1997 X. E. spolu s ďalšími doposiaľ neznámymi osobami pôsobili na H. Z., aby im pomohol a úradne potvrdil, že jeho starý otec gróf H. Z. daroval svoje nehnuteľnosti nachádzajúce sa na území Slovenskej republiky X. U., starej matke manželky X. E., ktorý na ich žiadosti a naliehanie pricestoval na Slovensko a dňa 7.1.1998 sa dostavil podľa ich usmernenia na Notársky úrad vo W. Z., kde ho už očakával JUDr. D. J., ktorý potom ako notár podľa dohovoru

v dopoludňajších hodinách dňa 7.1.1998 vyhotovil notársku zápisnicu číslo N 1/98 Nz 1/98, do ktorej uviedol nepravdivé skutočnosti, ktoré neboli v súlade s vyhlásením a prejavom vôle účastníka H. Z., nar. XX.X.XXXX, neovládajúceho slovenský jazyk a to, že X. U., rod. N., nar. XX.XX.XXXX je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, ktoré jej daroval jeho starý otec H. Z. písomnou darovacou listinou napísanou koncom februára 1913 pred úradmi ako ním počatému dieťaťu, ktorého bol otcom a matkou L. N., ktorá v mene dieťaťa -X. U. prijala všetky nehnuteľnosti v katastrálnych územiach M., V. A., S. V., V. a V. S. X., ktoré v čase darovania vlastnil a ktoré nadobudol ako 17 ročný od rodiny I. D. v celosti bez ich zaknihovania s tým, že o uvedených skutočnostiach sa dozvedel od svojho otca Dr. W. Z. asi v roku XXXX, ktorý mu darovaciu zmluvu ukázal.

Uvedené skutočnosti JUDr. D. J. zahrnul do notárskej zápisnice napriek tomu, že účastník H. Z. ich nevyhlásil a nemal žiadnu vedomosť o písomnej darovacej zmluve, ktorou by jeho starý otec H. Z. daroval všetky svoje nehnuteľnosti v uvádzaných katastrálnych územiach X. U., rod. N., nikdy nepočul nič o tomto darovaní, ani o tom, že N. U. má byť nemanželským dieťaťom jeho starého otca. Obsah vyhotovenej notárskej zápisnice č. N 1/98 Nz 1/98 v slovenskom jazyku JUDr. D. J. nepretlmočil H. Z. do maďarského jazyka, ale mu ho v maďarskom jazyku oznámila doposiaľ neznáma osoba, ktorá bola po celý čas úkonu prítomná na tomto notárskom úrade a po zoznámení H. Z. s JUDr. D. J. s týmito striedavo komunikoval. Pri tlmočení jej obsahu zámerne uviedla H. Z. do omylu tým, že mu netlmočila skutočný obsah notárskej zápisnice č. N 1/98 Nz 1/98, ale mu uvádzala, že je v nej napísané len to, že jeho starý otec H. Z. daroval svojim bývalým zamestnancom menšie nehnuteľnosti a aj X. U., dcére ich zamestnankyne L. N. daroval dom a záhradu, a preto H. Z. v presvedčení, že notárska zápisnica obsahuje len takéto skutočnosti, ktoré sám potvrdzoval, zápisnicu podpísal.

Na základe notárskej zápisnice č. N 1/98 Nz 1/98 zo 7.1.1998 o osvedčení iných skutočností podľa § 64 Zákona č. 323/1992 Zb., a to o darovaní všetkých nehnuteľností, ktoré vlastnil gróf H. Z. v k.ú. M., V. A., S. V., V. a V. S. X. X. U. o ktorej vedel, ako vznikla, dňa 19.2.1998 JUDr. D. J. na Notárskom úrade vo W. Z. vyhotovil ako notár podľa § 64 Zákona č. 323/1992 Zb. notársku zápisnicu č. N 60/98 N Z 60/98, ktorou osvedčil vyhlásenie skutočností preukazujúcich vydržanie vlastníckeho práva k pôvodným nehnuteľnostiam účastníčkou konania X. U., rod. N., nar. XX.XX.XXXX a to, že X. U. ako nemanželské dieťa obdaril jej prirodzený otec gróf Z. H., ktorý zomrel v roku 1936 celým svojím majetkom v katastrálnych územiach M., V. A., V., S. V., V. S. X. na základe písomnej darovacej zmluvy koncom februára 1913 pred úradmi, čo matka L. N. oznámila účastníčke krátko po smrti otca W. N. a odovzdala jej darovaciu listinu, ktorá sa počas prechodu frontu stratila, pričom z dôvodu utajenia otcovstva grófa H. Z. zmluva nebola zaknihovaná a na základe vzájomnej dohody medzi jej matkou L. N. a grófom H. Z. sa mala zaknihovať až po smrti grófa H. Z., ako aj po smrti jej otca W. N., ďalej jej matka uviedla, že darované nehnuteľnosti, teda všetok majetok X. U. spravovali gróf H. Z. a po jeho smrti jeho syn W. Z. na základe dohody s jej matkou, s tým že okrem oznámenia matky sa účastníčka o nadobudnutí nehnuteľností mala utvrdiť aj na základe toho, že ju osobne v rokoch 1997 a 1998 navštívil H. Z., ktorý je vnukom H. Z. a skutočnosť o darovaní jej potvrdil.

Následne po tejto notárskej zápisnici JUDr. D. J. s dátumom 19.2.1998 vyhotovil notárske zápisnice číslo N 61/98 Nz 61/98, N 62/98 Nz 62/98, N 63/98 Nz 63/98, N 64/98 Nz 64/98 a N 65/98 Nz 65/98, ktorými vydal osvedčenia vyhlásení X. U., rod. N. o nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnostiam vydržaním v zmysle § 63 zákona č. 323/92 Zb. v katastrálnych územiach V. S. X., R., V., S. V., V. A. bez toho, aby ňou vydržané nehnuteľnosti boli identifikované na stav v katastri nehnuteľností s tým, že budú identifikované v krátkej dobe, čo bude prílohou týchto notárskych zápisníc. Uvedené skutočnosti JUDr. D. J. zahrnul do notárskych zápisníc č. N 60/98 N Z 60/98, č. N 61/98 Nz 61/98 - N 65/98 Nz 65/98 napriek tomu, že boli nepravdivé, X. U. pred ním pravdepodobne ani jednu z označených zápisníc

sama nepodpísala, ale namiesto nej tak urobila iná osoba.

Po identifikácii nehnuteľností na stav v katastri nehnuteľností, ktorú v katastrálnom území M. pod číslom 2019/98 vyhotovil JUDr. Q. Q. a sám podpísal aj žiadosť o jej vyhotovenie menom X. U. a po vyhotovení geometrických plánov v katastrálnych územiach V. A., S. V., V. S. X. obž. JUDr. D. J. dňa 8.6.1998 vyhotovil na Notárskom úrade vo W. Z. nové notárske zápisnice číslo N 205/98 NZ 205/98, N 206/98 NZ 206/98, N 207/98 NZ 207/98, N 208/98 NZ 208/98 a N 209/98 NZ 209/98 obsahujúce osvedčenia vyhlásení účastníčky X. U., rod. N. o nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnostiam vydržaním v zmysle § 63 zákona č. 323/1992 Zb., ktorých predmetom boli :

- podľa notárskej zápisnice č. N 205/98 NZ 205/98 nehnuteľnosti v k.ú. S. V. (bývalé k.ú. W. V.) združené pozemky s mpč. 2546, 2545/1, 2542, 2543 a nehnuteľnosti v k.ú. V. A. (bývalé Q.) združ. pozemky s mpč. 1024, 1080, 1085, 1086, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094/1, 1094/2, 1094/3, 1094/4, 1096, 1097, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1103/1, 1103/2, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1122, 1125, 1126, 1127,

ktorým podľa geometrického plánu č.141/98 zodpovedá v k.ú. V. A. stav v katastri nehnuteľností :

pozemky s p.č. 375/1 zastavaná plocha o 2456 m², p.č. 375/3 zastavaná plocha o 5355 m², p.č. 380/2 lesné pozemky o 16476 m², p.č. 380/3 lesné pozemky o 62936 m², p.č. 381 trvalé trávne porasty o 12961 m², p.č. 382 trvalé trávne porasty o 4174 m², p.č. 383/1 zastavané plochy o 435 m², p.č. 383/2 zastavané plochy o 346 m², p.č. 384 trvalé trávne porasty o 8608 m², p.č. 385 lesné pozemky o 20664 m², p.č. 386 trvalé trávne porasty o 7792 m², p.č. 387 lesné pozemky o 102287 m², p.č. 388 lesné pozemky o 919 m², p.č. 389 lesné pozemky o 500746 m², p.č. 390 trvalé trávne porasty o 1985 m², p.č. 391 trvalé trávne porasty o 3906 m², p.č. 392 lesné pozemky o 5346 m², p.č. 393 ostatné plochy o 3206 m², p.č. 394 ostatné plochy o 2178 m², p.č. 395/1 ostatné plochy o 3568 m², p.č. 395/2 zastavané plochy o 45 m², p.č. 396 ostatné plochy o 12361 m², p.č. 397 lesné pozemky o 1570 m², p.č. 398 zastavané plochy o 10147 m², p.č. 399 zastavané plochy o 414 m², p.č. 400 vodné plochy o 36658 m², p.č. 401 zastavané plochy o 44 m², p.č. 402 zastavané plochy o 37 m², p.č. 403 lesné pozemky o 45127 m², p.č. 404 zastavané plochy o 966 m², p.č. 405 trvalé trávne porasty o 4990 m², p.č. 406 zastavané plochy o 4225 m², p.č. 407/1 lesné pozemky o 1277810 m², p.č. 407/2 ostatné plochy o 579 m², p.č. 407/3 vodné plochy o 508 m², p.č. 407/4 vodné plochy o 675 m², p.č. 412/1 trvalé trávne porasty o 162979 m², p.č. 412/2 lesné pozemky o 8057 m², p.č. 413/1 lesné pozemky o 58296 m², p.č. 413/2 lesné pozemky o 8817 m², p.č. 414 trvalé trávne porasty o 36669 m², p.č. 415 trvalé trávne porasty o 4446 m², p.č. 416 trvalé trávne porasty o 49178 m², p.č. 417 trvalé trávne porasty o 9256 m², p.č. 418/1 lesné pozemky o 6318448 m², p.č. 419 trvalé trávne porasty o 3712 m², p.č. 420 trvalé trávne porasty o 3644 m², p.č. 421/1 trvalé trávne porasty o 103086 m², p.č. 421/2 trvalé trávne porasty o 6447 m², p.č. 422 trvalé trávne porasty o 8932 m², p.č. 423/1 trvalé trávne porasty o 26661 m², p.č. 423/2 lesné pozemky o 3175 m², p.č. 424 trvalé trávne porasty o 7732 m², p.č. 425 trvalé trávne porasty o 14805 m², p.č. 426 trvalé trávne porasty o 23131 m², p.č. 427 lesné pozemky o 4618 m², p.č. 428 lesné pozemky o 3823 m², p.č. 429 trvalé trávne porasty o 9320 m², p.č. 430 trvalé trávne porasty 4944 m², p.č. 431 trvalé trávne porasty o 11099 m², p.č. 432 trvalé trávne porasty o 24391 m², p.č. 433 trvalé trávne porasty o 370698 m², p.č. 434 lesné pozemky o 7260 m², p.č. 435 trvalé trávne porasty o 1034 m², p.č. 436/1 trvalé trávne porasty o 33801 m², p.č. 436/2 lesné pozemky o 3131 m², p.č. 436/3 trvalé trávne porasty o 6266 m², p.č. 436/4 lesné pozemky o 11912 m², p.č. 436/5 trvalé trávne porasty o 2855 m², p.č. 437 lesné pozemky o 128331 m², p.č. 444 zastavané plochy o 9686 m², p.č. 446 zastavané plochy o 5332 m², p.č. 447 zastavané plochy o 6576 m², p.č. 448 zastavané plochy o 447 m², p.č. 449 zastavané plochy o 5229 m², p.č. 450 zastavané plochy o 6902 m², p.č. 452 zastavané plochy o 7791 m², p.č. 453 zastavané plochy o 1239 m²,

- podľa notárskej zápisnice č. N 206/98 NZ 206/98 nehnuteľnosti v k.ú. S. V. (bývalé k.ú. W. V.) združené pozemky s mpč. 2545/1, 2599, 2537/1, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544 , ktorým podľa geometrického plánu č.141/98 zodpovedá v k.ú. S. V. stav v katastri nehnuteľností :

pozemky s p.č. 253/3 trvalé trávne porasty o 670 m², p.č. 253/4 trvalé trávne porasty o 49314 m², p.č. 254/2 ostatné plochy o 12617 m², p.č. 255/2 trvalé trávne porasty o 39508 m², p.č. 256 trvalé trávne porasty o 27052 m², p.č. 257 trvalé trávne porasty o 8271 m², p.č. 258 lesné pozemky o 3108682 m², p.č. 259/1 trvalé trávne porasty o 19906 m², p.č. 259/2 lesné pozemky o 6078 m², p.č. 260 trvalé trávne porasty o 5853 m², p.č. 262 lesné pozemky o 594 m², p.č. 262 lesné pozemky o 163760 m²,

p.č. 263 lesné pozemky o 190547 m2, p.č. 264/1 lesné pozemky o 3239924 m2, p.č. 265 trvalé trávne porasty o 19978 m2, p.č. 267 ostatné plochy o 14302 m2, p.č. 274 trvalé trávne porasty o 6164 m2, p.č. 275 trvalé trávne porasty o 10287 m2, p.č. 276 trvalé trávne porasty o 8170 m2, p.č. 277 lesné pozemky o 3522 m2, p.č. 278 lesné pozemky o 2611 m2, p.č. 310/1 lesné pozemky o 1041 m2, p.č. 310/2 zastavaná plocha o 1265 m2, p.č. 310/3 lesné pozemky o 4639 m2, p.č. 318 zastavaná plocha o 12021 m2, p.č. 321 zastavaná plocha o 12771 m2, p.č. 322 zastavaná plocha o 6465 m2,
- podľa notárskej zápisnice č. N 207/98 NZ 207/98 nehnuteľnosti v k.ú. V. S. X. (bývalé k.ú. V.) združené pozemky s mpč. 1753, 1754, 1755, 1756, 1758, 1759, 1760/1, 1760/3, 1760/4, 1761, 1762, 1763 , ktorým podľa geometrického plánu č. 141/98 zodpovedá v k.ú. V. S. X. stav v katastri nehnuteľností :

pozemky s p.č. 1760/1 lesné pozemky o 17732744 m2, p.č. 1760/3 lesné pozemky o 71235 m2, trvalé trávne porasty o 31845 m2, p.č. 762 trvalé trávne porasty o 5774 m2, p.č. 1759 lesné pozemky o 12218 m2, p.č. 1758 lesné pozemky o 7470 m2, p.č. 1756 trvalé trávne porasty o 25515 m2, p.č. 1754 lesné pozemky o 328291 m2, p.č. 1753 lesné pozemky o 287692 m2, p.č. 2621 vodné plochy o 4402 m2, p.č. 2622 vodné plochy o 13744 m2, p.č. 2623 vodné plochy o 1993 m2,

- podľa notárskej zápisnice č. N 208/98 NZ 208/98 nehnuteľnosti v k.ú. V. (bývalé k.ú. D.) združené pozemky s mpč. 452, 453, 454, 455/1, 455/2, 456, 463/1, 463/2, 464, 465, 466, 467, 468, 470, 471, 472/2, 474, 475, 476/2, 477, 478/2, 485/2, 485/3, 485/4, 491/1, 491/2, 492/2, 492/3, 493, 494, 496, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 472/1, 473, 476/1, 478/1, 479/1, 480, 481, 482, 483, 484, 485/1, 486, 487, 488, 489, 490, 492/1, 495, ktorým podľa LV č. XXX v k.ú. V. zodpovedá v katastri nehnuteľností :

pozemky s p.č. 658 trvalé trávne porasty o 400843 m2, p.č. 659 lesné pozemky o 607882 m2, p.č. 660 lesné pozemky o 661039 m2, p.č. 661 lesné pozemky o 988154 m2, p.č. 662 lesné pozemky o 6291 m2, p.č. 663/1 lesné pozemky o 4981501 m2, p.č. 663/3 lesné pozemky o 2412209 m2, p.č. 664 zastavané plochy o 4571 m2, p.č. 665 zastavané plochy o 94 m2, p.č. 666/1 zastavané plochy o 6747 m2, p.č. 666/2 zastavané plochy o 15761 m2, p.č. 667 zastavané plochy o 12937 m2, p.č. 668/1 zastavané plochy o 8431 m2, p.č. 668/2 zastavané plochy o 1427 m2, p.č. 670 zastavané plochy o 4348 m2, p.č. 671 zastavané plochy o 8507 m2, p.č. 672 zastavané plochy o 7153 m2, p.č. 673 zastavané plochy o 6431 m2, p.č. 674 zastavané plochy o 13833 m2, p.č. 675 lesné pozemky o 457917 m2, p.č. 676 lesné pozemky o 3864 m2, p.č. 678 zastavané plochy o 311 m2, p.č. 679 trvalé trávne porasty o 2974 m2, p.č. 680 lesné pozemky o 647905 m2, p.č. 681/1 lesné pozemky o 64108 m2, p.č. 681/2 lesné pozemky o 153418 m2, p.č. 682 lesné pozemky o 772639 m2, p.č. 683 lesné pozemky o 416321 m2, p.č. 684 lesné pozemky o 9903 m2, p.č. 685 zastavané plochy o 20068 m2, p.č. 686 lesné pozemky o 4190 m2, p.č. 687 lesné pozemky o 6025 m2, p.č. 688 zastavané plochy o 11504 m2, p.č. 689 zastavané plochy o 8798 m2, p.č. 690 orná pôda o 20440 m2, p.č. 692 lesné pozemky o 1856 m2, p.č. 693 záhrady 11568 m2, p.č. 714 lesné pozemky o 1437526 m2, p.č. 715 trvalé trávne porasty o 32225 m2, p.č. 716 lesné pozemky o 4840 m2, p.č. 717 lesné pozemky o 2153 m2, p.č. 718 trvalé trávne porasty o 118709 m2, p.č. 719 trvalé trávne porasty o 14531 m2, p.č. 721 trvalé trávne porasty o 4117 m2, p.č. 722 trvalé trávne porasty o 32429 m2, p.č. 723 lesné pozemky o 114767 m2, p.č. 724 lesné pozemky o 6058534 m2, p.č. 725 zastavané plochy o 15004 m2, p.č. 726 zastavané plochy o 67 m2, p.č. 727 trvalé trávne porasty o 9982 m2, p.č. 728 lesné pozemky o 2982 m2, p.č. 729 lesné pozemky o 4539 m2, p.č. 730 lesné pozemky o 4589 m2, p.č. 731 lesné pozemky o 10779 m2, p.č. 732 zastavané plochy o 791 m2, p.č. 733 zastavané plochy o 3721 m2, p.č. 734 trvalé trávne porasty o 8954 m2, p.č. 735 lesné pozemky o 108474 m2, p.č. 736 trvalé trávne porasty o 343 m2, p.č. 738 trvalé trávne porasty o 25854 m2, p.č. 740 trvalé trávne porasty o 7301 m2, p.č. 741/2 zastavané plochy o 9377 m2, p.č. 742 zastavané plochy o 6455 m2, p.č. 800 trvalé trávne porasty o 25676 m2, p.č. 802 zastavané plochy o 1689 m2, p.č. 803 zastavané plochy o 6784 m2, p.č. 827 vodné plochy o 4917 m2, p.č. 828 vodné plochy o 638 m2,

- podľa notárskej zápisnice č. N 209/98 NZ 209/98 nehnuteľnosti v k.ú. M. združené pozemky s mpč. 1053, 1052, 1051, 1031, 1034, 1048, 891, 892, 1030, 888, 893, 894, 1019, 1021/1, 1021/2, 1020, 1017, 1016, 1055, 1012/2, 1025/1, 1025/2, 1018/1, 1018/2, 1018/3, 1054, 1056 , 1059, 1057 , 1058 , 1060 , 1061 , 1062 , 1063, 1067, 1068 , 1064 , 1065, 1066, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1078/1, 1078/2, 1002, 1074, 1075, 1076, 1079, 1077/1, 1077/2, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1088, 1089, 1090, 1087, 1080, 1081, ktorým podľa stavu v katastri nehnuteľností v k.ú. M. zodpovedajú nehnuteľnosti:

pozemky s p.č. 520 lesné pozemky o 132149 m², p.č. 521 zastavané plochy o 1096 m², p.č. 522 zastavané plochy o 357 m², p.č. 523 lesné pozemky o 1510138 m², p.č. 524 lesné pozemky o 151548 m², p.č. 548 lesné pozemky o 5009 m², p.č. 549 lesné pozemky o 382 m², p.č. 551 lesné pozemky o 416 m², p.č. 552 lesné pozemky o 2763 m², p.č. 518 lesné pozemky o 157468 m², p.č. 519 lesné pozemky o 82475 m², p.č. 546 lesné pozemky o 4236 m², p.č. 547 lesné pozemky o 1792 m², p.č. 512 lesné pozemky o 139359 m², p.č. 513 lesné pozemky o 4245 m², p.č. 514 lesné pozemky o 3136 m², p.č. 515 lesné pozemky o 2629 m², p.č. 516 lesné pozemky o 828428 m², p.č. 517 lesné pozemky o 124180 m², p.č. 545 lesné pozemky o 4449 m², p.č. 510 lesné pozemky o 690084 m², p.č. 540 lesné pozemky o 5964 m², p.č. 492 lesné pozemky o 622189 m², p.č. 491 lesné pozemky o 12856 m², p.č. 494 lesné pozemky o 196800 m², p.č. 490 lesné pozemky o 1169225 m², p.č. 488/1 lesné pozemky o 160152 m², p.č. 538/1 lesné pozemky o 6088 m², p.č. 557/1 vodné plochy o 3142 m², p.č. 489 lesné pozemky o 698998 m², p.č. 539 lesné pozemky o 3347 m², p.č. 556 vodné plochy o 6551 m², p.č. 557/2 vodné plochy o 6252 m².

Nepravdivé skutočnosti obsiahnuté v notárskych zápisniciach číslo N 205/98 NZ 205/98, N 206/98 NZ 206/98, N 207/98 NZ 207/98, N 208/98 NZ 208/98 a N 209/98 NZ 209/98, ktoré X. U. pravdepodobne sama ani nepodpísala, prispôsobil nepravdivým skutočnostiam uvedeným v notárskych zápisniciach číslo N 1/98 Nz 1/98 zo 7.1.1998 a číslo N 60/98 NZ 60/98 z 19.2.1998 a vychádzal z nich ako aj z podkladov zaobstaraných spoluobžalovaným X. E..

JUDr. D. J. ako notár dňa 29.6.1998 na Notárskom úrade vo W. Z. vyhotovil notársku zápisnicu č. N 240/98 Nz 240/98, ktorou osvedčil uskutočnenie valného zhromaždenia spoločnosti V. H. s.r.o. so sídlom R. č.X, N., IČO XX XXX XXX (ďalej V. H. s.r.o.) za účasti jedinej spoločníčky X. U., rod. N. nar.XX.XX.XXXX a rozhodnutie valného zhromaždenia o zvýšení základného imania na sumu 2 000 000 Sk a zvýšení výšky vkladu jediného spoločníka X. U. rod. N. na 2 000 000 Sk s tým, že celý vklad je v plnej výške splatený ku dňu podpísania tejto notárskej zápisnice a jediný spoločník X. U. rod. N. sa zaviazala ako nepeňažný vklad vložiť do spoločnosti V. H. s.r.o. nehnuteľností v katastrálnych územiach V. A., S. V., V. S. X., V. a M., konkrétne označené v notárskych zápisniciach číslo N 205/98 NZ 205/98, N 206/98 NZ 206/98, N 207/98 NZ 207/98, N 208/98 NZ 208/98, N 209/98 NZ 209/98 a zároveň o schválení tohto dodatku zakladateľskej listiny.

Následne JUDr. D. J. ako notár v ten istý deň, 29.6.1998 na Notárskom úrade vo W. Z. napísal a vyhotovil notársku zápisnicu číslo N 241/98 NZ 241/98, ktorou osvedčil uskutočnenie valného zhromaždenia spoločnosti V. H. s.r.o. za účasti jedinej spoločníčky X. U., rod. N., nar.XX.XX.XXXX, a jeho rozhodnutie o prevode obchodného podielu spoločnosti V. H. s.r.o., z doterajšieho jediného spoločníka X. U. na nového spoločníka X. E., nar.XX.X.XXXX bezplatne a o prijatí dodatku k zakladateľskej listine.

Hoci účastníčka X. U. notárske zápisnice číslo N 240/98 Nz 240/98 a N 241/98 NZ 241/98 nepodpísala, ale namiesto nej tak urobila iná osoba, JUDr. J. napriek tomu, tieto notárske zápisnice opatrené nepravým podpisom účastníčky ako notár podpísal a ich úplný odpis so svojím podpisom poskytol X. E., ktorý vediac o tom, že notárske zápisnice nezodpovedajú podpismi, podpisom X. U., ich odpisy ako verejné listiny predložil ku konaniu na obchodnom registri Okresného súdu Košice I. v súvislosti s vykonaním zápisu zmien v obchodnom registri v oddieli S.r.o vo vložke číslo 5590/V spoločnosti V. H. s.r.o.

Na základe návrhu spoločnosti V. H. s.r.o na povolenie nepeňažného vkladu zo dňa 29.6.1998, a pripojeného Vyhlásenia o vložení vydržaných nehnuteľností formou nepeňažného vkladu do spoločnosti V. H. s.r.o. jej jedinou spoločníčkou X. U. ako vkladateľom zo dňa 29.6.1998, a ktoré pravdepodobne X. U. nepodpísala, ako aj na základe pripojených notárskych zápisníc číslo N 205/98 NZ 205/98, N 206/98 NZ 206/98, N 207/98 NZ 207/98, N 208/98 NZ 208/98, N 209/98 NZ 209/98, poverený zástupca vedúceho katastrálneho odboru Okresného úradu Trebišov dňa 2.7.1998 pod spisovou značkou V 1739/98 povolil vklad nehnuteľností uvedených v pripojených notárskych zápisniciach - verejných listinách formou nepeňažného vkladu do spoločnosti V. H. s.r.o.

Na základe vkladového a záznamového konania boli v čase od 2.7. do 10.7.1998 založené nové listy vlastníctva, v ktorých ako vlastník bola už zapísaná obchodná spoločnosť V. H. s.r.o., a to v k.ú. M. LV č.XXX zodpovedajúci notárskej zápisnici č. N 209/98 NZ 209/98, v k.ú. V. S. X. LV č.XXX notárskej zápisnici č. N 207/98 NZ 207/98, v k.ú. V. LV č.XXX notárskej zápisnici č. N 208/98 NZ 208/98, v k.ú. V. A. LV č.XXX notárskej zápisnici č. N 205/98 NZ 205/98, v k.ú. S. V. LV č.XXX notárskym

zápisniciam č. N 205/98 NZ 205/98, č. N 206/98 NZ 206/98.

Následne po povolení vkladu označených nehnuteľností do katastra JUDr. D. J. ako notár na požiadanie X. E. dal vyhotoviť v neprítomnosti účastníčky X. U. ďalšiu notársku zápisnicu s totožným obsahom ako notárska zápisnica spisovej značky č. N 241/98 NZ 241/98 z 29.6.1998, ktorú však nechal označiť inou spisovou značkou, a to č. N 261/98 NZ 261/98 a dátumom 10.7.1998 a úplný odpis tejto notárskej zápisnice opatrený jeho podpisom poskytol X. E., ktorý ho predložil ku konaniu na obchodnom registri Okresného súdu Košice I.

Nakoľko notárska zápisnica číslo N 241/98 NZ 241/98 z 29.6.1998 a notárska zápisnica číslo N 261/98 NZ 261/98 z 10.7.1998 neboli spôsobilé na vykonanie zápisu zmien v obchodnom registri v oddieli S.r.o. vo vložke číslo 5590/V spoločnosti V. H. s.r.o., na požiadanie X. E. následne v neprítomnosti X. U. vyhotovil JUDr. D. J. novú notársku zápisnicu opatrenú rovnakou spisovou značkou č. N 261/98 NZ 261/98, ktorú oproti predchádzajúcej notárskej zápisnici č. N 261/98 NZ 261/98 doplnil o zmenu zakladateľskej listiny, a to o výšku vkladu spoločníka X. E. 2.000.000,- Sk s rozsahom splatenia 2.000.000,- Sk, hoci účastníčka X. U. notársku zápisnicu neschválila a nepodpísala a ani nepožiadala notára JUDr. D. J., aby pojal uvedené skutočnosti do notárskej zápisnice. Napriek tomu, že X. U. notársku zápisnicu nepodpísala, ale namiesto nej tak urobila iná osoba, JUDr. J. notársku zápisnicu opatrenú nepravým podpisom účastníčky ako notár podpísal a jej úplný odpis s jeho podpisom poskytol X. E., ktorý vediac o tom, že notárska zápisnica nezodpovedá prejavu vôle X. U., tento odpis ako verejnú listinu predložil pre účely konania vedeného na obchodnom registri Okresného súdu Košice I spojeného s vykonaním zápisu zmien v obchodnom registri v oddieli S.r.o. vo vložke číslo 5590/V spoločnosti V. H. s.r.o., ktoré navrhoval ako konateľ uvedenej spoločnosti.

Na základe notárskej zápisnice č. N 240/98 Nz 240/98 z 29.6.1998 a novej doplnenej notárskej zápisnice č. N 261/98 NZ 261/98 z 10.7.1998, dohody o prevode obchodného podielu z 10.7.1998, ktorú X. U. ako prevodca nepodpísala, Okresný súd Košice I uznesením pod spisovou značkou ZPZ 2621/98, 2934/98 zo dňa 14.7.1998 povolil vykonať navrhované zmeny vrátane vymazania X. U. ako spoločníčky, čím sa jediným spoločníkom spoločnosti V. H. s.r.o. stal X. E..

Uvedeným konaním obžalovaných došlo k zmene vlastníckych práv k označeným nehnuteľnostiam najskôr v prospech X. U. a následne ich bezplatným prevodom formou nepeňažného vkladu do spoločnosti V. H., s. r. o., R. X, N. v prospech tejto spoločnosti, ktorá sa tak stala ich vlastníkom na úkor pôvodných vlastníkov, a to V. R. - V. Q. D. M., H. V. R., š.p. M. M., V. W. Q..p. M. W., Obce M., X. N. rod. F., X. N., ako aj nezistených vlastníkov.

Podvodným prevodom

-lesných pozemkov vo výmere 2010,9195 ha v hodnote 14.674.440,68.-€ (442.082.200,- Sk), ostatných druhov pozemkov vo výmere 73,1520 ha v hodnote 51.406,25.- € (1.548.664,59 Sk) v k.ú. V. LV č.XXX,

-lesných pozemkov vo výmere 1843,9650 ha v hodnote 13.112.404,57.- € (395.024.300,- Sk), ostatných druhov pozemkov vo výmere 4,5654 ha v hodnote 3.269,48.- € (98.496,51 Sk) v k.ú. V. S. X. LV č.XXX,

-lesných pozemkov vo výmere 898,3787 ha v hodnote 5.746.710,48.- € (173.125.400,- Sk) , ostatných pozemkov vo výmere 67,1901 ha v hodnote 67.837,97.-€ (2.043.686,83 Sk) v k.ú. V. A. LV č.XXX, spôsobili škodu V. R. - V. Q. D. M. vo výške 32.992.191,06.- € (993.922.747,93 Sk),

-lesných pozemkov vo výmere 675,3920 ha v hodnote 5.317.924,71.- € (160.207.800,- Sk) v k.ú. S. V. LV č.XXX

-lesných pozemkov vo výmere 43,8535 ha v hodnote 204.275,37.- € (6.154.000,- Sk) v k.ú. M. LV č.XXX

-ostatných druhov pozemkov vo výmere 22,2460 ha v hodnote 16.001,74.- € (482.068,41 Sk) v k.ú. S. V. LV č.XXX

spôsobili škodu H. V. R. š.p. so sídlom v M. M. vo výške 5.538.201,83.- € (166.843.868,41 Sk),

- lesných pozemkov p. č. 549 vo výmere 0,0382 ha a p.č.551 vo výmere 0,0416 ha v k.ú. M. LV č.XXX spôsobili škodu Obci M. vo výške 371,77.- € (11.200,-Sk),

- nehnuteľností - vodnej plochy p. č. 556 vo výmere 0,6551 ha, p.č.557/1 vo výmere 0,3142 ha, p. č. 557/2 vo výmere 0,6252 ha v k.ú. M. LV č.XXX spôsobili škodu V. W. Q., štátny podnik so sídlom v M. W. vo výške 579,91.- € (17.380,05 Sk) ,

-lesných pozemkov p.č.385 vo výmere 0,0139 ha, p.č.418/1 vo výmere 2,9794 ha, p. č. 444 vo výmere

0,0137 ha v hodnote 19.234,21.- € (579.449,95 Sk) a ostatných druhov pozemkov p. č. 423/1 vo výmere 0,0051 ha, p. č. 424 vo výmere 0,0145 ha, p.č.425 vo výmere 0,0110 ha v hodnote 35,64.- € (1.073,80 Sk) v k.ú. V. A. LV č.XXX spôsobili škodu X. N., r. č. XXXXXX/XXX a X. N. r. č. XXXXXX/XXX vo výške 19.269,85.- € (580.523,75 Sk) ,

- lesných pozemkov vo výmere 628,0972 ha v k.ú. M. v hodnote 2.925.771,75.- € (88.141.800,- Sk) a ostatných druhov pozemkov vo výmere 0,1453 ha v k.ú. M. v hodnote 526,67.- € (15.866,76 Sk) spôsobili škodu nezisteným vlastníkom vo výške 2.926.298,43.- € (88.157.666,76 Sk), teda obžalovaný X. E. a obžalovaný JUDr. D. J., spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a využili niečí omyl a spôsobili ním škodu veľkého rozsahu,

spoločným konaním falšovali verejné listiny a podstatne zmenili ich obsah v úmysle, aby sa použili ako pravé a takéto listiny použili ako pravé,

E. a J. uložil podľa §§ 250 ods. 5, 40 ods. 1, 5 písm. c/, 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu štyri roky.

Obžalovaný JUDr. Q. Q. bol podľa § 226 písm. b/ Tr. por. č. 141/1961 Zb. oslobodený spod obžaloby Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici z 31. mája 2004, sp. zn. Kv 1/04, ktorou mu bolo kladené za vinu spolupáchateľstvo k trestnému činu podvodu podľa §§ 9 ods. 2, 250 ods. 1, 4 písm. a/, 5 Tr. zák. v súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 176 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v úmysle zabezpečiť získanie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v katastrálnych územiach S. V., V. A., V. S. X., V., M. v prospech X. E. a jeho obchodnej spoločnosti pre účely podnikateľskej činnosti obvinení sa dohodli uskutočniť tento zámer na základe notárskych osvedčení obsahujúcich nepravdivé skutočnosti o vydržaní vlastníctva na úkor vlastníkov nehnuteľností zapísaných v príslušných pozemno-knižných vložkách, listoch vlastníctva ako aj nezistených vlastníkov a za týmto účelom s využitím pracovného zaradenia a postavenia JUDr. Q. Q. a JUDr. D. J. ďalej nasledovne konali:

od presne nezisteného času roku 1997 X. E. spolu s JUDr. Q. Q. pôsobili na H. Z., aby im pomohol a úradne potvrdil, že jeho starý otec gróf H. Z. daroval svoje nehnuteľnosti nachádzajúce sa na území Slovenskej republiky X. U., starej matke manželky X. E., ktorý na ich žiadosti a naliehanie pricestoval na Slovensko a dňa 7.1.1998 sa dostavil podľa ich usmernenia na Notársky úrad vo W. Z., kde ho už očakával JUDr. D. J., ktorý potom ako notár podľa dohovoru

v dopoludňajších hodinách dňa 7.1.1998 vyhotovil notársku zápisnicu číslo N 1/98 Nz 1/98, do ktorej uviedol nepravdivé skutočnosti, ktoré neboli v súlade s vyhlásením a prejavom vôle účastníka H. Z., nar. XX.X.XXXX, neovládajúceho slovenský jazyk a to, že X. U., rod. N., nar. XX.XX.XXXX je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, ktoré jej daroval jeho starý otec H. Z. písomnou darovacou listinou napísanou koncom februára 1913 pre úradmi ako ním počatému dieťaťu, ktorého bol otcom a matkou L. N., ktorá v mene dieťaťa -X. U. prijala všetky nehnuteľnosti v katastrálnych územiach M., V. A., S. V., V. a V. S. X., ktoré v čase darovania vlastnil a ktoré nadobudol ako 17 ročný od rodiny I. D. v celosti bez ich zaknihovania s tým, že o uvedených skutočnostiach sa dozvedel od svojho otca Dr. W. Z. asi v roku 1949, ktorý mu darovaciu zmluvu ukázal. Uvedené skutočnosti zahrnul do notárskej zápisnice napriek tomu, že účastník H. Z. ich nevyhlásil a nemal žiadnu vedomosť o písomnej darovacej zmluve, ktorou by jeho starý otec H. Z. daroval všetky svoje nehnuteľnosti v uvádzaných katastrálnych územiach X. U., rod. N., nikdy nepočul nič o tomto darovaní, ani o tom, že X. U. má byť nemanželským dieťaťom jeho starého otca. Obsah vyhotovenej notárskej zápisnice č. N 1/98 Nz 1/98 v slovenskom jazyku JUDr. D. J. nepretlmočil H. Z. do maďarského jazyka, ale mu ho v maďarskom jazyku oznámil JUDr. Q. Q., ktorý bol po celý čas úkonu prítomný na tomto notárskom úrade a po zoznámení H. Z. s JUDr. D. J. s týmito striedavo komunikoval. Pri tlmočení jej obsahu zámerne uviedol H. Z. do omylu tým, že mu netlmočil skutočný obsah notárskej zápisnice č. N 1/98 Nz 1/98, ale mu uvádzal, že je v nej napísané len to, že jeho starý otec H. Z. daroval svojim bývalým zamestnancom menšie nehnuteľnosti a aj X. U., dcére ich zamestnankyne L. N. daroval dom a záhradu, a preto H. Z. v presvedčení, že notárska zápisnica obsahuje len takéto skutočnosti, ktoré sám potvrdzoval, zápisnicu podpísal.

Na základe notárskej zápisnice č. N 1/98 Nz 1/98 zo 7.1.1998 o osvedčení iných skutočností podľa § 64 Zákona č. 323/1992 Zb., a to o darovaní všetkých nehnuteľností, ktoré vlastnil gróf H. Z. v k.ú. M., V. A., S. V., V. a V. S. X. X. U., dňa 19.2.1998 JUDr. D. J. na Notárskom úrade vo W. Z. vyhotovil ako notár podľa § 64 Zákona č. 323/1992 Zb. notársku zápisnicu č. N 60/98 NZ 60/98, ktorou osvedčil vyhlásenie skutočností preukazujúcich vydržanie vlastníckeho práva k pôvodným nehnuteľnostiam účastníčkou konania X. U., rod. N., nar. XX.XX.XXXX a to, že X. U. ako nemanželské dieťa obdaril jej prirodzený otec gróf Z. H., ktorý zomrel v roku 1936 celým svojím majetkom v katastrálnych územiach M., V. A., V., S. V., V. S. X. na základe písomnej darovacej zmluvy koncom februára 1913 pred úradmi, čo matka L. N. oznámila účastníčke krátko po smrti otca W. N. a odovzdala jej darovaciu listinu, ktorá sa počas prechodu frontu stratila, pričom z dôvodu utajenia otcovstva grófa H. Z. zmluva nebola zaknihovaná a na základe vzájomnej dohody medzi jej matkou L. N. a grófom H. Z. sa mala zaknihovať až po smrti grófa H. Z., ako aj po smrti jej otca W. N., ďalej jej matka uviedla, že darované nehnuteľnosti, teda všetok majetok X. U. spravovali gróf H. Z. a po jeho smrti jeho syn W. Z. na základe dohody s jej matkou, s tým že okrem oznámenia matky sa účastníčka o nadobudnutí nehnuteľností mala utvrdiť aj na základe toho, že ju osobne v rokoch 1997 a 1998 navštívil H. Z., ktorý je vnukom H. Z. a skutočnosť o darovaní jej potvrdil.

Následne po tejto notárskej zápisnici JUDr. D. J. s dátumom 19.2.1998 vyhotovil notárske zápisnice číslo N 61/98 Nz 61/98, N 62/98 Nz 62/98, N 63/98 Nz 63/98, N 64/98 Nz 64/98 a N 65/98 Nz 65/98, ktorými vydal osvedčenia vyhlásení X. U., rod. N. o nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnostiam vydržaním v zmysle § 63 zákona č. 323/92 Zb. v katastrálnych územiach V. Nové X., R., V., S. V., V. A. bez toho, aby ňou vydržané nehnuteľnosti boli identifikované na stav v katastri nehnuteľností s tým, že budú identifikované v krátkej dobe, čo bude prílohou týchto notárskych zápisníc. Uvedené skutočnosti JUDr. D. J. zahrnul do notárskych zápisníc č. N 60/98 NZ 60/98, č. N 61/98 Nz 61/98 - N 65/98 Nz 65/98 napriek tomu, že boli nepravdivé, že ich X. U. pred ním nevyhlásila a pravdepodobne ani jednu z označených zápisníc sama nepodpísala, ale namiesto nej tak urobila iná osoba.

Pri vydaní týchto notárskych zápisníc ako aj ďalších, v ktorých bola účastníčkou X. U., obvinení využívali jej vysoký fyzický vek a nepriaznivý zdravotný stav.

Po identifikácii nehnuteľností na stav v katastri nehnuteľností, ktorú v katastrálnom území M. pod číslom 2019/98 vyhotovil JUDr. Q. Q. a sám podpísal aj žiadosť o jej vyhotovenie menom X. U. a po vyhotovení geometrických plánov v katastrálnych územiach V. A., S. V., V. S. X. JUDr. D. J. dňa 8.6.1998 vyhotovil na Notárskom úrade vo W. Z. nové notárske zápisnice číslo N 205/98 NZ 205/98, N 206/98 NZ 206/98, N 207/98 NZ 207/98, N 208/98 NZ 208/98 a N 209/98 NZ 209/98 obsahujúce osvedčenia vyhlásení účastníčky X. U., rod. N. o nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnostiam vydržaním v zmysle § 63 zákona č. 323/1992 Zb., ktorých predmetom boli :

- podľa notárskej zápisnice č. N 205/98 NZ 205/98 nehnuteľnosti v k.ú. S. V. (bývalé k.ú. W. V.) združené pozemky s mpč. 2546, 2545/1, 2542, 2543 a nehnuteľnosti v k.ú. V. A. (bývalé Q.) združ. pozemky s mpč. 1024, 1080, 1085, 1086, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094/1, 1094/2, 1094/3, 1094/4, 1096, 1097, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1103/1, 1103/2, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1122, 1125, 1126, 1127,

ktorým podľa geometrického plánu č. 141/98 zodpovedá v k.ú. V. A. stav v katastri nehnuteľností :

- pozemky s p.č. 375/1 zastavaná plocha o 2456 m², p.č. 375/3 zastavaná plocha o 5355 m², p.č. 380/2 lesné pozemky o 16476 m², p.č. 380/3 lesné pozemky o 62936 m², p.č. 381 trvalé trávne porasty o 12961 m², p.č. 382 trvalé trávne porasty o 4174 m², p.č. 383/1 zastavané plochy o 435 m², p.č. 383/2 zastavané plochy o 346 m², p.č. 384 trvalé trávne porasty o 8608 m², p.č. 385 lesné pozemky o 20664 m², p.č. 386 trvalé trávne porasty o 7792 m², p.č. 387 lesné pozemky o 102287 m², p.č. 388 lesné pozemky o 919 m², p.č. 389 lesné pozemky o 500746 m², p.č. 390 trvalé trávne porasty o 1985 m², p.č. 391 trvalé trávne porasty o 3906 m², p.č. 392 lesné pozemky o 5346 m², p.č. 393 ostatné plochy o 3206 m², p.č. 394 ostatné plochy o 2178 m², p.č. 395/1 ostatné plochy o 3568 m², p.č. 395/2 zastavané plochy o 45 m², p.č. 396 ostatné plochy o 12361 m², p.č. 397 lesné pozemky o 1570 m², p.č. 398 zastavané plochy o 10147 m², p.č. 399 zastavané plochy o 414 m², p.č. 400 vodné plochy o 36658 m², p.č. 401 zastavané plochy o 44 m², p.č. 402 zastavané plochy o 37 m², p.č. 403 lesné pozemky o 45127 m², p.č. 404 zastavané plochy o 966 m², p.č. 405 trvalé trávne porasty o 4990 m², p.č. 406 zastavané plochy o 4225 m², p.č. 407/1 lesné pozemky o 1277810 m², p.č. 407/2 ostatné plochy o 579 m², p.č. 407/3 vodné plochy o 508 m², p.č. 407/4 vodné plochy o 675 m², p.č. 412/1

trvalé trávne porasty o 162979 m², p.č. 412/2 lesné pozemky o 8057 m², p.č. 413/1 lesné pozemky o 58296 m², p.č. 413/2 lesné pozemky o 8817 m², p.č. 414 trvalé trávne porasty o 36669 m², p.č. 415 trvalé trávne porasty o 4446 m², p.č. 416 trvalé trávne porasty o 49178 m², p.č. 417 trvalé trávne porasty o 9256 m², p.č. 418/1 lesné pozemky o 6318448 m², p.č. 419 trvalé trávne porasty o 3712 m², p.č. 420 trvalé trávne porasty o 3644 m², p.č. 421/1 trvalé trávne porasty o 103086 m², p.č. 421/2 trvalé trávne porasty o 6447 m², p.č. 422 trvalé trávne porasty o 8932 m², p.č. 423/1 trvalé trávne porasty o 26661 m², p.č. 423/2 lesné pozemky o 3175 m², p.č. 424 trvalé trávne porasty o 7732 m², p.č. 425 trvalé trávne porasty o 14805 m², p.č. 426 trvalé trávne porasty o 23131 m², p.č. 427 lesné pozemky o 4618 m², p.č. 428 lesné pozemky o 3823 m², p.č. 429 trvalé trávne porasty o 9320 m², p.č. 430 trvalé trávne porasty 4944 m², p.č. 431 trvalé trávne porasty o 11099 m², p.č. 432 trvalé trávne porasty o 24391 m², p.č. 433 trvalé trávne porasty o 370698 m², p.č. 434 lesné pozemky o 7260 m², p.č. 435 trvalé trávne porasty o 1034 m², p.č. 436/1 trvalé trávne porasty o 33801 m², p.č. 436/2 lesné pozemky o 3131 m², p.č. 436/3 trvalé trávne porasty o 6266 m², p.č. 436/4 lesné pozemky o 11912 m², p.č. 436/5 trvalé trávne porasty o 2855 m², p.č. 437 lesné pozemky o 128331 m², p.č. 444 zastavané plochy o 9686 m², p.č. 446 zastavané plochy o 5332 m², p.č. 447 zastavané plochy o 6576 m², p.č. 448 zastavané plochy o 447 m², p.č. 449 zastavané plochy o 5229 m², p.č. 450 zastavané plochy o 6902 m², p.č. 452 zastavané plochy o 7791 m², p.č. 453 zastavané plochy o 1239 m²,

- podľa notárskej zápisnice č. N 206/98 NZ 206/98 nehnuteľnosti v k.ú. S. V. (bývalé k.ú. W. V.) združené pozemky s mpč. 2545/1, 2599, 2537/1, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, ktorým podľa geometrického plánu č.141/98 zodpovedá v k.ú. S. V. stav v katastri nehnuteľností :

pozemky s p.č. 253/3 trvalé trávne porasty o 670 m², p.č. 253/4 trvalé trávne porasty o 49314 m², p.č. 254/2 ostatné plochy o 12617 m², p.č. 255/2 trvalé trávne porasty o 39508 m², p.č. 256 trvalé trávne porasty o 27052 m², p.č. 257 trvalé trávne porasty o 8271 m², p.č. 258 lesné pozemky o 3108682 m², p.č. 259/1 trvalé trávne porasty o 19906 m², p.č. 259/2 lesné pozemky o 6078 m², p.č. 260 trvalé trávne porasty o 5853 m², p.č. 262 lesné pozemky o 594 m², p.č. 262 lesné pozemky o 163760 m², p.č. 263 lesné pozemky o 190547 m², p.č. 264/1 lesné pozemky o 3239924 m², p.č. 265 trvalé trávne porasty o 19978 m², p.č. 267 ostatné plochy o 14302 m², p.č. 274 trvalé trávne porasty o 6164 m², p.č. 275 trvalé trávne porasty o 10287 m², p.č. 276 trvalé trávne porasty o 8170 m², p.č. 277 lesné pozemky o 3522 m², p.č. 278 lesné pozemky o 2611 m², p.č. 310/1 lesné pozemky o 1041 m², p.č. 310/2 zastavaná plocha o 1265 m², p.č. 310/3 lesné pozemky o 4639 m², p.č. 318 zastavaná plocha o 12021 m², p.č. 321 zastavaná plocha o 12771 m², p.č. 322 zastavaná plocha o 6465 m²,

- podľa notárskej zápisnice č. N 207/98 NZ 207/98 nehnuteľnosti v k.ú. V. S. X. (bývalé k.ú. V.) združené pozemky s mpč. 1753, 1754, 1755, 1756, 1758, 1759, 1760/1, 1760/3, 1760/4, 1761, 1762, 1763 , ktorým podľa geometrického plánu č. 141/98 zodpovedá v k.ú. V. S. X. stav v katastri nehnuteľností :

pozemky s p.č. 1760/1 lesné pozemky o 17732744 m², p.č. 1760/3 lesné pozemky o 71235 m², trvalé trávne porasty o 31845 m², p.č. 762 trvalé trávne porasty o 5774 m², p.č. 1759 lesné pozemky o 12218 m², p.č. 1758 lesné pozemky o 7470 m², p.č. 1756 trvalé trávne porasty o 25515 m², p.č. 1754 lesné pozemky o 328291 m², p.č. 1753 lesné pozemky o 287692 m², p.č. 2621 vodné plochy o 4402 m², p.č. 2622 vodné plochy o 13744 m², p.č. 2623 vodné plochy o 1993 m²,

- podľa notárskej zápisnice č. N 208/98 NZ 208/98 nehnuteľnosti v k.ú. V. (bývalé k.ú. D.) združené pozemky s mpč. 452, 453, 454, 455/1, 455/2, 456, 463/1, 463/2, 464, 465, 466, 467, 468, 470, 471, 472/2, 474, 475, 476/2, 477, 478/2, 485/2, 485/3, 485/4, 491/1, 491/2, 492/2, 492/3, 493, 494, 496, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 472/1, 473, 476/1, 478/1, 479/1, 480, 481, 482, 483, 484, 485/1, 486, 487, 488, 489, 490, 492/1, 495, ktorým podľa LV č.XXX v k.ú. V. zodpovedá v katastri nehnuteľností :

pozemky s p.č. 658 trvalé trávne porasty o 400843 m², p.č. 659 lesné pozemky o 607882 m², p.č. 660 lesné pozemky o 661039 m², p.č. 661 lesné pozemky o 988154 m², p.č. 662 lesné pozemky o 6291 m², p.č. 663/1 lesné pozemky o 4981501 m², p.č. 663/3 lesné pozemky o 2412209 m², p.č. 664 zastavané plochy o 4571 m², p.č. 665 zastavané plochy o 94 m², p.č. 666/1 zastavané plochy o 6747 m², p.č. 666/2 zastavané plochy o 15761 m², p.č. 667 zastavané plochy o 12937 m², p.č. 668/1 zastavané plochy o 8431 m², p.č. 668/2 zastavané plochy o 1427 m², p.č. 670 zastavané plochy o 4348 m², p.č. 671 zastavané plochy o 8507 m², p.č. 672 zastavané plochy o 7153 m², p.č. 673 zastavané plochy o 6431 m², p.č. 674 zastavané plochy o 13833 m², p.č. 675 lesné pozemky o 457917 m², p.č.

676 lesné pozemky o 3864 m2, p.č. 678 zastavané plochy o 311 m2, p.č. 679 trvalé trávne porasty o 2974 m2, p.č. 680 lesné pozemky o 647905 m2, p.č. 681/1 lesné pozemky o 64108 m2, p.č. 681/2 lesné pozemky o 153418 m2, p.č. 682 lesné pozemky o 772639 m2, p.č. 683 lesné pozemky o 416321 m2, p.č. 684 lesné pozemky o 9903 m2, p.č. 685 zastavané plochy o 20068 m2, p.č. 686 lesné pozemky o 4190 m2, p.č. 687 lesné pozemky o 6025 m2, p.č. 688 zastavané plochy o 11504 m2, p.č. 689 zastavané plochy o 8798 m2, p.č. 690 orná pôda o 20440 m2, p.č. 692 lesné pozemky o 1856 m2, p.č. 693 záhrady 11568 m2, p.č. 714 lesné pozemky o 1437526 m2, p.č. 715 trvalé trávne porasty o 32225 m2, p.č. 716 lesné pozemky o 4840 m2, p.č. 717 lesné pozemky o 2153 m2, p.č. 718 trvalé trávne porasty o 118709 m2, p.č. 719 trvalé trávne porasty o 14531 m2, p.č. 721 trvalé trávne porasty o 4117 m2, p.č. 722 trvalé trávne porasty o 32429 m2, p.č. 723 lesné pozemky o 114767 m2, p.č. 724 lesné pozemky o 6058534 m2, p.č. 725 zastavané plochy o 15004 m2, p.č. 726 zastavané plochy o 67 m2, p.č. 727 trvalé trávne porasty o 9982 m2, p.č. 728 lesné pozemky o 2982 m2, p.č. 729 lesné pozemky o 4539 m2, p.č. 730 lesné pozemky o 4589 m2, p.č. 731 lesné pozemky o 10779 m2, p.č. 732 zastavané plochy o 791 m2, p.č. 733 zastavané plochy o 3721 m2, p.č. 734 trvalé trávne porasty o 8954 m2, p.č. 735 lesné pozemky o 108474 m2, p.č. 736 trvalé trávne porasty o 343 m2, p.č. 738 trvalé trávne porasty o 25854 m2, p.č. 740 trvalé trávne porasty o 7301 m2, p.č. 741/2 zastavané plochy o 9377 m2, p.č. 742 zastavané plochy o 6455 m2, p.č. 800 trvalé trávne porasty o 25676 m2, p.č. 802 zastavané plochy o 1689 m2, p.č. 803 zastavané plochy o 6784 m2, p.č. 827 vodné plochy o 4917 m2, p.č. 828 vodné plochy o 638 m2,

- podľa notárskej zápisnice č. N 209/98 NZ 209/98 nehnuteľnosti v k.ú. M. združené pozemky s mpč. 1053, 1052, 1051, 1031, 1034, 1048, 891, 892, 1030, 888, 893, 894, 1019, 1021/1, 1021/2, 1020, 1017, 1016, 1055, 1012/2, 1025/1, 1025/2, 1018/1, 1018/2, 1018/3, 1054, 1056, 1059, 1057, 1058, 1060, 1061, 1062, 1063, 1067, 1068, 1064, 1065, 1066, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1078/1, 1078/2, 1002, 1074, 1075, 1076, 1079, 1077/1, 1077/2, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1088, 1089, 1090, 1087, 1080, 1081, ktorým podľa stavu v katastri nehnuteľností v k.ú. M. zodpovedajú nehnuteľnosti :

pozemky s p.č. 520 lesné pozemky o 132149 m2, p.č. 521 zastavané plochy o 1096 m2, p.č. 522 zastavané plochy o 357 m2, p.č. 523 lesné pozemky o 1510138 m2, p.č. 524 lesné pozemky o 151548 m2, p.č. 548 lesné pozemky o 5009 m2, p.č. 549 lesné pozemky o 382 m2, p.č. 551 lesné pozemky o 416 m2, p.č. 552 lesné pozemky o 2763 m2, p.č. 518 lesné pozemky o 157468 m2, p.č. 519 lesné pozemky o 82475 m2, p.č. 546 lesné pozemky o 4236 m2, p.č. 547 lesné pozemky o 1792 m2, p.č. 512 lesné pozemky o 139359 m2, p.č. 513 lesné pozemky o 4245 m2, p.č. 514 lesné pozemky o 3136 m2, p.č. 515 lesné pozemky o 2629 m2, p.č. 516 lesné pozemky o 828428 m2, p.č. 517 lesné pozemky o 124180 m2, p.č. 545 lesné pozemky o 4449 m2, p.č. 510 lesné pozemky o 690084 m2, p.č. 540 lesné pozemky o 5964 m2, p.č. 492 lesné pozemky o 622189 m2, p.č. 491 lesné pozemky o 12856 m2, p.č. 494 lesné pozemky o 196800 m2, p.č. 490 lesné pozemky o 1169225 m2, p.č. 488/1 lesné pozemky o 160152 m2, p.č. 538/1 lesné pozemky o 6088 m2, p.č. 557/1 vodné plochy o 3142 m2, p.č. 489 lesné pozemky o 698998 m2, p.č. 539 lesné pozemky o 3347 m2, p.č. 556 vodné plochy o 6551 m2, p.č. 557/2 vodné plochy o 6252 m2.

Nepravdivé skutočnosti obsiahnuté v notárskych zápisniciach číslo N 205/98 NZ 205/98, N 206/98 NZ 206/98, N 207/98 NZ 207/98, N 208/98 NZ 208/98 a N 209/98 NZ 209/98, ktoré X. U. nevyhlásila a pravdepodobne sama ani nepodpísala, prispôsobil nepravdivým skutočnostiam uvedeným v notárskych zápisniciach číslo N 1/98 Nz 1/98 zo 7.1.1998 a číslo N 60/98 NZ 60/98 z 19.2.1998 a vychádzal z nich, ako aj z podkladov zaobstaraných spoluobvinenými.

JUDr. D. J. ako notár dňa 29.6.1998 na Notárskom úrade vo W. Z. vyhotovil notársku zápisnicu č. N 240/98 Nz 240/98, ktorou osvedčil uskutočnenie valného zhromaždenia spoločnosti V. H. s.r.o. so sídlom R. č.X, N., IČO XX XXX XXX (ďalej V. H. s.r.o.) za účasti jedinej spoločníčky X. U., rod. N. nar.XX.XX.XXXX a rozhodnutie valného zhromaždenia o zvýšení základného imania na sumu 2 000 000 Sk a zvýšení výšky vkladu jediného spoločníka X. U. rod. N. na 2 000 000 Sk s tým, že celý vklad je v plnej výške splatený ku dňu podpísania tejto notárskej zápisnice a jediný spoločník X. U. rod. N. sa zaviazala ako nepeňažný vklad vložiť do spoločnosti V. H. s.r.o. nehnuteľnosti v katastrálnych územiach V. A., S. V., V. S. X., V. a M., konkrétne označené v notárskych zápisniciach číslo N 205/98 NZ 205/98, N 206/98 NZ 206/98, N 207/98 NZ 207/98, N 208/98 NZ 208/98, N 209/98 NZ 209/98 a zároveň o schválení tohto dodatku zakladateľskej listiny.

Následne JUDr. D. J. ako notár v ten istý deň, 29.6.1998 na Notárskom úrade vo W. Z. napísal a vyhotovil notársku zápisnicu číslo N 241/98 NZ 241/98, ktorou osvedčil uskutočnenie valného zhromaždenia spoločnosti V. H. s.r.o. za účasti jedinej spoločníčky X. U., rod. N., nar.XX.XX.XXXX, a jeho rozhodnutie o prevode obchodného podielu spoločnosti V. H. s.r.o., z doterajšieho jediného spoločníka X. U. na nového spoločníka X. E., nar.XX.X.XXXX bezplatne a o prijatí dodatku k zakladateľskej listine.

Hoci účastníčka X. U. notárske zápisnice číslo N 240/98 Nz 240/98 a N 241/98 NZ 241/98 neschválila a nepodpísala, ale namiesto nej tak urobila iná osoba a ani nepožiadala notára JUDr. J., aby pojal uvedené skutočnosti do týchto notárskych zápisníc, JUDr. J. napriek tomu, tieto notárske zápisnice opatrené nepravým podpisom účastníčky ako notár podpísal a ich úplný odpis so svojím podpisom poskytol X. E., ktorý vediac o tom, že notárske zápisnice nezodpovedajú prejavu vôle X. U., ich odpisy ako verejné listiny predložil ku konaniu na obchodnom registri Okresného súdu Košice I v súvislosti s vykonaním zápisu zmien v obchodnom registri v oddieli S.r.o vo vložke číslo 5590/V spoločnosti V. H. s.r.o.

Na základe návrhu spoločnosti V. H. s.r.o na povolenie nepeňažného vkladu zo dňa 29.6.1998, ktorý vypísal JUDr. Q. Q. a pripojeného Vyhlásenia o vložení vydržaných nehnuteľností formou nepeňažného vkladu do spoločnosti V. H. s.r.o. jej jedinou spoločníčkou X. U. ako vkladateľom zo dňa 29.6.1998, na príprave ktorého sa podieľal JUDr. Q. Q. a ktoré pravdepodobne X. U. nepodpísala, ako aj na základe pripojených notárskych zápisníc číslo N 205/98 NZ 205/98, N 206/98 NZ 206/98, N 207/98 NZ 207/98, N 208/98 NZ 208/98, N 209/98 NZ 209/98, JUDr. Q. Q. ako poverený zástupca vedúceho katastrálneho odboru Okresného úradu Trebišov dňa 2.7.1998 pod spisovou značkou V 1739/98 povolil vklad nehnuteľností uvedených v pripojených notárskych zápisniciach - verejných listinách formou nepeňažného vkladu do spoločnosti V. H. s.r.o, pričom vedel za akých okolností boli vyhotovené, že obsahujú osvedčenia nepravdivých skutočností, nakoľko sa na ich príprave podieľal.

V rámci tohoto vkladového konania sa osobne kontaktoval s pracovníkmi katastrálneho odboru Okresného úradu Košice - okolie a žiadal ich o urýchléné vykonanie záznamového konania vedeného pod spisovou značkou Z 1942/98 ohľadne nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnych územiach spadajúcich do ich pôsobnosti, pričom inštruoval ako majú záznamy vykonať.

Na základe vkladového a záznamového konania boli v čase od 2.7. do 10.7.1998 založené nové listy vlastníctva, v ktorých ako vlastník bola už zapísaná obchodná spoločnosť V. H. s.r.o., a to v k.ú. M. LV č.XXX zodpovedajúci notárskej zápisnici č. N 209/98 NZ 209/98, v k.ú. V. S. X. LV č.XXX notárskej zápisnici č. N 207/98 NZ 207/98, v k.ú. V. LV č.XXX notárskej zápisnici č. N 208/98 NZ 208/98, v k.ú. V. A. LV č.XXX notárskej zápisnici č. N 205/98 NZ 205/98, v k.ú. S. V. LV č.XXX notárskym zápisniciam č. N 205/98 NZ 205/98, č. N 206/98 NZ 206/98.

Následne po povolení vkladu označených nehnuteľností do katastra JUDr. D. J. ako notár na požiadanie X. E. dal vyhotoviť v neprítomnosti účastníčky X. U. ďalšiu notársku zápisnicu s totožným obsahom ako notárska zápisnica spisovej značky č. N 241/98 NZ 241/98 z 29.6.1998, ktorú však nechal označiť inou spisovou značkou, a to č. N 261/98 NZ 261/98 a dátumom 10.7.1998 a úplný odpis tejto notárskej zápisnice opatrený jeho podpisom poskytol X. E., ktorý ho predložil ku konaniu na obchodnom registri Okresného súdu Košice I.

Nakoľko notárska zápisnica číslo N 241/98 NZ 241/98 z 29.6.1998 a notárska zápisnica číslo N 261/98 NZ 261/98 z 10.7.1998 neboli spôsobilé na vykonanie zápisu zmien v obchodnom registri v oddieli S.r.o. vo vložke číslo 5590/V spoločnosti V. H. s.r.o., na požiadanie X. E. následne v neprítomnosti X. U. vyhotovil JUDr. D. J. novú notársku zápisnicu opatrenú rovnakou spisovou značkou č. N 261/98 NZ 261/98, ktorú oproti predchádzajúcej notárskej zápisnici č. N 261/98 NZ 261/98 doplnil o zmenu zakladateľskej listiny, a to o výšku vkladu spoločníka X. E. 2.000.000,- Sk

s rozsahom splatenia 2.000.000,- Sk, hoci účastníčka X. U. notársku zápisnicu neschválila a nepodpísala a ani nepožiadala notára JUDr. D. J., aby pojal uvedené skutočnosti do notárskej zápisnice. Napriek tomu, že X. U. notársku zápisnicu nepodpísala, ale namiesto nej tak urobila iná osoba, JUDr. J. notársku zápisnicu opatrenú nepravým podpisom účastníčky ako notár podpísal a jej úplný odpis s jeho podpisom poskytol X. E., ktorý vediac o tom, že notárska zápisnica nezodpovedá prejavu vôle X. U., tento odpis ako verejnú listinu predložil pre účely konania vedeného na obchodnom registri Okresného súdu Košice I. spojeného s vykonaním zápisu zmien v obchodnom registri v oddieli S.r.o. vo vložke číslo 5590/V spoločnosti V. H. s.r.o., ktoré navrhoval ako konateľ uvedenej spoločnosti.

Na základe notárskej zápisnice č. N 240/98 Nz 240/98 z 29.6.1998 a novej doplnenej notárskej zápisnice

č. N 261/98 NZ 261/98 z 10.7.1998, dohody o prevode obchodného podielu z 10.7.1998, ktorú X. U. ako prevodca nepodpísala, Okresný súd Košice I uznesením pod spisovou značkou ZPZ 2621/98, 2934/98 zo dňa 14.7.1998 povolil vykonať navrhované zmeny vrátane vymazania X. U. ako spoločníčky, čím sa jediným spoločníkom spoločnosti V. H. s.r.o. stal X. E..

Uvedeným konaním obvinených došlo k zmene vlastníckych práv k označeným nehnuteľnostiam najskôr v prospech X. U. a následne ich bezplatným prevodom formou nepeňažného vkladu do spoločnosti V. H., s. r. o., R. X, N. v prospech tejto spoločnosti, ktorá sa tak stala ich vlastníkom na úkor pôvodných vlastníkov, a to V. republiky - V. Q. D. M., H. V. R., š.p. M. M., V. W. Q. š.p. M. W., Obce M., X. N. rod. F., X. N. ako aj nezistených vlastníkov.

Podvodným prevodom

- lesných pozemkov vo výmere 2010,9195 ha v hodnote 442.082.200,- Sk, ostatných druhov pozemkov vo výmere 73,1520 ha v hodnote 1.548.664,59 Sk v k.ú. V. LV č.XXX,

- lesných pozemkov vo výmere 1843,9650 ha v hodnote 395.024.300,- Sk, ostatných druhov pozemkov vo výmere 4,5654 ha v hodnote 98.496,51 Sk v k.ú. V. S. X. LV č.XXX,

- lesných pozemkov vo výmere 898,3787 ha v hodnote 173.125.400,- Sk, ostatných pozemkov vo výmere 67,1901 ha v hodnote 2.043.686,83 Sk v k.ú. V. A. LV č.XXX,

spôsobili škodu V. R. - V. Q. D. M. vo výške 993.922.747,93 Sk,

- lesných pozemkov vo výmere 675,3920 ha v hodnote 160.207.800,- Sk v k.ú. S. V. LV č.XXX

- lesných pozemkov vo výmere 43,8535 ha v hodnote 6.154.000,- Sk v k.ú. M. LV č.XXX

- ostatných druhov pozemkov vo výmere 22,2460 ha v hodnote 482.068,41 Sk v k.ú. S. V. LV č.XXX

spôsobili škodu H. V. R. š.p. so sídlom v M. M. vo výške 166.843.868,41 Sk,

- lesných pozemkov p. č. 549 vo výmere 0,0382 ha a p.č.551 vo výmere 0,0416 ha v k.ú. M. LV č.XXX spôsobili škodu Obci M. vo výške 11.200,-Sk,

- nehnuteľností - vodnej plochy p. č. 556 vo výmere 0,6551 ha, p.č.557/1 vo výmere 0,3142 ha, p. č. 557/2 vo výmere 0,6252 ha v k.ú. M. LV č.XXX spôsobili škodu V. W. podniku, štátny Q. so sídlom v M. W. vo výške 17.380,05 Sk

- lesných pozemkov p.č.385 vo výmere 0,0139 ha, p.č.418/1 vo výmere 2,9794 ha, p. č. 444 vo výmere 0,0137 ha v hodnote 579.449,95 Sk a ostatných druhov pozemkov p. č. 423/1 vo výmere 0,0051 ha, p. č. 424 vo výmere 0,0145 ha , p.č.425 vo výmere 0,0110 ha v hodnote 1.073,80 Sk v k.ú. V. A. LV č.XXX spôsobili škodu X. N., r. č. XXXXXX/XXX a X. N. r. č. XXXXXX/XXX vo výške 580.523,75 Sk,

- lesných pozemkov vo výmere 628,0972 ha v k.ú. M. v hodnote 88.141.800,- Sk a ostatných druhov pozemkov vo výmere 0,1453 ha v k.ú. M. v hodnote 15.866,76 Sk spôsobili škodu nezisteným vlastníkom vo výške 88.157.666,76 Sk,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

Rozsudok napadli odvolaním obžalovaní E. a J. vo výrokoch o vine a treste, prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátorka) oslobodzujúci výrok hneď po vyhlásení rozsudku, poškodená strana H. V. R. (ďalej len „H. V.“) osobitným podaním v zákonnej lehote chýbajúci výrok o škode. Obžalovaný Q. sa po vyhlásení rozsudku vzdal práva podať odvolanie a to aj za osoby na to oprávnené.

Prokurátorka 17. februára 2015 podané odvolanie spresnila tak, že odvolanie podáva do výroku o treste u obžalovaných E. a J., do výroku o vine u obžalovaného Q. a do chýbajúceho výroku o zhabaní vecí označených pozemkov, t. č. vo vlastníctve spoločnosti V. H., s.r.o. na LV č. XXX, k. ú. S. V., LV č. XXX, k. ú. M., LV č. XXX, k. ú. V. A., LV č. XXX, k. ú. V. S. X., zapísaných na základe vkladu V-1739/89. O väčšine pozemkov uvedených vo vklade V-1739/98 už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie, sp. zn. 14 C 565/1998, v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 14Co 352/2012. Tento rozsudok sa už premietol aj do príslušných listov vlastníctva, kde označené pozemky boli prinavrátené žalobcovi, v trestnom konaní jednému z poškodených Slovenskej republiky v zastúpení H. V., š. p. M. M., avšak niektoré parcely, ktoré prokurátorka špecifikuje, zostávajú aj po tomto rozsudku vo vlastníctve spoločnosti V. H., s.r.o., ktorá mala prospech z tejto trestnej činnosti a odsudzujúcim rozsudkom jej tieto benefity odňaté neboli tak, ako to vyžaduje všeobecný záujem, aby nikto nekoristil z trestnej činnosti. V odôvodnení odvolania z 26. júna 2015

rozšírila odvolanie aj do výroku o vine u obžalovaných E. a J.. Obžaloba všetkým obžalovaným dávala za vinu, že skutkov sa dopustili ako organizovaná skupina, čo sa premietlo do ods. 4 písm. a/ § 250 a ods. 2 písm. a/ § 176 a § 9 ods. 2 Tr. zák. Súd však túto kvalifikáciu vypustil. Uložené podmienené tresty odňatia slobody sú neprimerane mierne, lebo konaním obžalovaných bola spôsobená škoda viacerým subjektom vo veľkom rozsahu. Záujem na potrestaní rozsiahleho trestného činu nemôže ani po uplynutí 17 rokov od skutku klesnúť na takú úroveň, že by sa nevyžadoval nepodmienečný trest odňatia slobody. Rovnako sa to vzťahuje aj na obžalovaného Q.. Keďže obžalovaní boli uznaní vinnými z dvoch trestných činov mal byť uložený úhrnný trest. Nie je zrejmé, či dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sú okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'ov a z čoho súd vyvodil pre páchatel'ov neprimeranú prísnosť základnej trestnej sadzby. Nesúhlasila s tvrdením, že dĺžka konania nebola zapríčinená obžalovanými (zdravotný stav E.) obžalovaní sa nepriznali a neolutovali trestnú činnosť. Súd aj pri zohľadnení dĺžky konania a použítí § 40 ods. 1 Tr. zák. mal možnosť uložiť obžalovaným nepodmienečné tresty odňatia slobody spojených pod päť rokov. Nerešpektoval zásady výmery trestu v zmysle § 31 ods. 1 Tr. zák. Oslobodzujúca časť rozsudku, aj keď s miernou odchylkou v skutkovom stave je nedôvodná a nezákonná, pretože totožný skutok posúdil ako trestný čin. Ak súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že to nebol Q., kto pripravoval, vytipoval pozemky, vykonal ich identifikáciu podľa geometrických plánov, o ktorých vypracovanie žiadal E., ktorý mu ich aj poskytol a netlmočil tvrdenia Z. na notárskom úrade J. 7. januára 1998, ale bola to neznáma osoba, potom tento skutok spáchala neznáma osoba, a teda nie obžalovaný Q., čo je však dôvod oslobodenia podľa § 226 písm. c/ Tr. por. lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Práve týmto výrokom si súd „pripravil“ pôdu na zmenu právnej kvalifikácie z organizovanej skupiny na spolupáchateľstvo, čo následne vyústilo aj do miernejšieho posudzovania konania obžalovaných a uložení nízkych trestov. K takémuto záveru súd dospel nesprávnym zistením skutkového stavu, neberúc do úvahy výpovede svedkov (Ing. Q. F., U. P., F. R.) a predložené listinné dôkazy. Poukázala na výpovede Z., v ktorých popisoval činnosť obžalovaného E., opoznal obžalovaných E., Q. a J., čo však súd pri rozhodovaní ignoroval. Nevzal do úvahy ani nález - vyhlásenie U. o vklade nehnuteľností, identifikáciu parciel č. 2019/98 z 1. júna 1998, katastrálne mapy a ďalšie materiály (zväzok č. 3 vyšetrovacieho spisu KUV-37/20-99), pri domovej prehliadke Q. 4. mája 1999. Z identifikácie pozemkov, ktoré vykonal obžalovaný Q. je zrejmé, že väčšina identifikovaných parciel bola v katastri nehnuteľností zapísaná na LV v prospech iných vlastníkov, ktorých stanovisko malo byť k zápisniciam o osvedčení vlastníctva vydržaním doložené, U. vlastníkom týchto parciel nebola. Správa katastra pochybila, ak túto skutočnosť nezistila a vklad povolila. Namietla aj to, že jej záverečná reč je v zápisnici o hlavnom pojednávaní uvedená len ako príloha 5, na rozdiel od záverečných rečí obžalovaných a obhajcov, čo narúša rovnosť zbraní procesných strán. Navrhla odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. a uložil krajskému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol. Vyjadrením z 21. júla 2015 sa stotožnila s odvolaním poškodenej strany.

V. R. - H. V., š.p. M. M., V. Q. D. podali 19. júna 2015 odvolanie proti rozsudku z dôvodu chýbajúceho výroku o uplatnených nárokoch poškodenej strán. Chýba aj výrok o rozhodnutí o návrhu prokurátor v záverečnej reči o uložení trestu prepadnutia veci. Súd jej neumožnil vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, resp. navrhnuť výsluch svedkov, čo je zrejmé zo zápisnice o hlavnom pojednávaní. Nezodpovedá dôkazom vykonaným na pojednávaní konštatovanie súdu, že výlučným vlastníkom nehnuteľností, o ktorých sa konalo sú H. V., š.p. M. M., pretože vlastníkom predmetných nehnuteľností vždy bola Slovenská republika. Konajúcimi súdmi nebolo rozhodnuté o celom nároku, resp. o všetkých nehnuteľnostiach, ktorých sa žaloba v občianskoprávnom konaní týkala, ale iba o časti nehnuteľností a zvyšok bol vylúčený na samostatné konanie, o ktorom doteraz nebolo rozhodnuté. Najvyšší súd doposiaľ nerozhodol o dovolaní V. H. s.r.o. proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Košice - vidiek v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorí vo veci o určení vlastníctva rozhodovali. Navrhla pre procesné porušenie práv poškodenej strany zrušiť rozsudok krajského súdu vo výroku o vine a treste u všetkých obžalovaných, vrátane oslobodzujúcej časti a uložiť konajúcemu súdu znova vo veci konať a rozhodnúť. Poškodená strana k odvolaniu prokurátora a obžalovaných E. a J. uviedla, že obžalovaní podvod dokonali spôsobom popísaným v obžalobe. V. H. s.r.o. využili všetky zákonom prípustné spôsoby svojej obrany a nikdy nevykonali nič, aby došlo k navráteniu majetku štátu. V súčasnej dobe je podané dovolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté. Je

neprípustné skutok posúdiť ako ultima ratio. Navrhla odvolaniu prokurátora a poškodenej strany vyhovieť a odvolania obžalovaných zamietnuť.

E. v odvolaní poukázal, že objektom daného trestného činu je vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou vecí. Ochranu týchto práv poskytuje najmä Občiansky zákonník a súvisiace predpisy. Pri riešení civilných sporov prostriedky trestného práva sú „ultima ratio“, a teda sa uplatnia až vtedy, ak nemožno majetkové spory riešiť prostriedkami iných právnych odvetví. Jeho trestná vec odporuje princípu ultima ratio, ktorý okrem iného spočíva v povinnosti súdov a OČTK dať prednosť uplatneniu zodpovednosti podľa netrestnej právnej normy pred postihom páchatela pomocou noriem trestného práva, ako aj požiadavke, aby trestnoprávne normy boli použité len vtedy, ak použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy alebo ich využitie je zjavne neúčelné. Týka sa to najmä súkromnoprávných, osobitne majetkových vzťahov, v ktorých by sa trestné právo malo uplatňovať skutočne len podporne k iným právnym normám a aj to len v prípadoch zjavných excesov v súkromnoprávných vzťahoch. Trestné právo je nástrojom celkom nevhodným pre reguláciu majetkových vzťahov, pričom je potrebné vychádzať z pomocnej úlohy trestnej represie, ktorá sa uplatňuje len následne až po uplatnení alebo nemožnosti uplatnenia iných opatrení. Z odlišného stanoviska sudcu vo veci pod sp. zn. II. ÚS 294/2010 je konštatované „Ústavný súd sa už otvorene prihlásil k princípu ultima ratio a k odmietaniu nahrádzania súkromnoprávných vzťahov trestným právom v náleze I. ÚS 402/2008. Ústavný súd vyslovene aplikoval princíp ultima ratio v uznesení sp. zn. IV. ÚS 55/2009 z 19. februára 2009. Na podklade týchto judikátov existujú rozhodnutia OČTK, ktoré s odkazom na aplikáciu princípu ultima ratio vydávajú uznesenia o zastavení trestného stíhania, prípadne o odmietnutí trestného oznámenia, napr. Krajská prokuratúra Bratislava, sp. zn. 2 Kv 88/2004, sp. zn. Kn 2540/2005, Okresná prokuratúra Bratislava III., sp. zn. 1 Pv 113/2010, Krajská prokuratúra Banská Bystrica, sp. zn. Kv 30/2011, Okresná prokuratúra Prešov, sp. zn. 2 Pv 860/2011, Okresná prokuratúra Ružomberok, sp. zn. 1 Pv 115/2011 a Okresná prokuratúra Pezinok, sp. zn. 298/2008, aj rozhodnutia súdov, napr. Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 3 T 62/2008, sp. zn. 1 T 219/2008. Zvýraznil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2 T 90/2010, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie vedené pre trestný čin podvodu týkajúci sa vydania osvedčenia o vydržaní notárom, kde súd konštatoval, že tento spor možno vyriešiť na podklade príslušnej žaloby v civilnom konaní a poukázal na zásadu subsidiarity trestnoprávnej represie. Podľa § 3 O.s.p. občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené. V tejto veci obvinený pred notárom vyhlásil, že je vlastníkom nehnuteľnosti, na základe čoho notár spísal notársku zápisnicu (ďalej len NZ) o osvedčení vydržania vlastníckeho práva obvineného k nehnuteľnosti, hoci obvinený vedel, že nehnuteľnosť v uvedenom období neužíval a následne notár na základe plnomocenstva obvineného návrh na vykonanie záznamu v katastri nehnuteľností spolu s NZ zaslal na katastrálny úrad, kde bol pracovníkom tohto úradu, ktorý vychádzal z predpokladu, že NZ obsahuje pravdivé skutočnosti, zapísaný záznam vlastníckeho práva obvineného k nehnuteľnosti, hoci v skutočnosti nespĺňal zákonné podmienky pre nadobudnutie tohto vlastníckeho práva, čím spôsobil Slovenskej republike škodu. NZ je podľa § 134 O.s.p. verejnou listinou, ktorej obsah potvrdzuje, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal v medziach svojej právomoci, a ak nie je dokázaný opak, aj pravdivosť toho, čo je v nej osvedčené alebo potvrdené. Dôkazná hodnota NZ spočíva v tom, že dôkazné bremeno ohľadne vyvrátenia obsahu takejto NZ dopadá vždy na tú osobu, ktorá chce preukázať opačnú skutočnosť, než ktorú obsahuje NZ. Zásada hodnovernosti (materiálnej publicity) je premietnutá v ustanovení § 70 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), podľa ktorého údaje katastra obsiahnuté v § 7 sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Hodnovernosť, a tým aj záväznosť údajov katastra je založená na vyvrátiteľnej domnienke, ktorá platí dovtedy, kým sa nepreukáže opak a pokiaľ sa tak stane, údaje katastra prestanú byť hodnoverné a aj záväzné. O sporovom civilnom konaní platí, že je ovládané zásadou pojednávacou (§ 120 O.s.p.), ktorá umožňuje žalovanému nesprávnym a prípadne i úmyselným nepravdivým tvrdením žalobcu sa brániť, vyvracať ho. V prípade, ak by účastník v občianskom sporovom konaní dôkazné bremeno neuniesol, ktoré by bolo spôsobilé viesť k rozhodnutiu o povinnosti žalovaného plniť žalobcovi, by opačná interpretácia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 250 Tr. zák. nutne viedla k podozreniu zo spáchania trestného činu podvodu. Táto výkladová alternatíva sa ale ocitá v rozpore so základným

právom účastníkov vyjadrovať sa v súdnom konaní ku všetkým navrhovaným a prevedeným dôkazom a slobodne právne argumentovať (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 Ústavy). Orgány činné v trestnom konaní sú okrem iného povinné zaobstarať dôkazy potrebné k tomu, aby bolo možné odlíšiť občianskoprávny alebo obchodný vzťah od trestnej činnosti. Poukázal aj na článok v Justičnej revue 65/2013 (s. 174-183) pod názvom Princíp ultima ratio. Aj v jeho veci platí zásada ultima ratio, nakoľko spor sa rieši v civilnom konaní na základe žaloby Slovenskej republiky o určenie vlastníckeho práva podanej 2. augusta 1998. Rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný. Priamy dôkaz o dohode obžalovaných neexistuje, ale súd spolupáchateľstvo oprel o výpoveď Z. a listinné dôkazy, zmluvy o prevode, overovanie podpisov. S J. sa do roku 1998 nepoznal, nemohol sa s ním preto dohodnúť na postupe ohľadom spisovania NZ s Z. a o výbere notára vypovedali svedkovia JUDr. F. W. a F. R. a čiastočne aj Z.. Svedkyňa L. A. vo výpovedi potvrdila prítomnosť U. 16. júna 1998 na notárskom úrade za účelom spísania NZ. Zdravotný stav U. zhodnotil primár JISK-y MUDr. V. v dňoch 6. - 13. júla 1998 tak, že bola po mozgovo-cievnej príhode, bola ochrnutá len na ľavú stranu, napriek tomu bola schopná rozmyšľať a prejsť svoju vôľu a aj sa podpísať. Orientáciu a spôsobilosť U. vybaviť si svoje záležitosti potvrdili viacerí vypočutí svedkovia. Záver súdu, že zistené skutočnosti ohľadne zdravotného stavu U. pred a počas hospitalizácie a jej premiestnenie na oddelenie dlhodobo chorých svedčia, že nebola schopná vybavovať si sama právne záležitosti týkajúce sa nehnuteľností, nie ničím nepodložené. U., ktorá nebola zbavená alebo obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, 10. júla 1998 navštívil v nemocnici s J. a až následne 13. júla 1998 bola premiestnená na LDCH. Nebolo preukázané, že bol priamo aktívny pri podpise návrhu do obchodného registra U., ktorý doklad nebol vôbec potrebný, lebo v tej dobe už bol konateľom spoločnosti a doplnený údaj mohol podpísať aj sám a že U. konala pod jeho vplyvom. Prevod vlastníctva bol vykonaný na U. a až následne nadobudol jej podiel v spoločnosti N., s.r.o., ktorá zmenila obchodný názov na V. H., s.r.o., kde sa stal konateľom a nechal zapísať zmeny v spoločnosti do obchodného registra. Vypovedal o tom W., advokát U., ktorý jej odporučil notára J., svedkovia N., U. H., A., A. Z. vypovedali k okolnostiam prevodu obchodného podielu na a z U. na neho. NZ o vyhlásení Z. zo 7. januára 1998 je právne irelevantná, keďže nebola predložená a ani použitá ako doklad pri notárskom osvedčení vlastníctva U. a ani ako doklad k zavkladovaniu prevodu vlastníckeho práva na katastrálnom úrade a H. Z. ju mal stále vo svojej dispozícii, nedal ju U., ktorá v čase začatia trestného stíhania už bola nebohá a absentuje dôkaz v podobe jej výpovede. Nie je zrejmé prečo súd uveril svedkovi Z. ohľadne obsahu NZ v slovenskom jazyku nezodpovedajúcej jej ústnemu prekladu Q. do maďarčiny pri jej podpise na notárskom úrade, nakoľko bolo zistené, že toho dňa Q. na notárskom úrade nebol. Výpovede svedka Z. sú nepresvedčivé, rozporuplné, zmätočné, skreslené a nepravdivé, modifikoval ich podľa aktuálneho stavu a vývoja trestného konania, jeho tvrdenia vyvrátil aj svedok E. S.. Z. uviedol, že v Maďarsku ho navštívili 3 - 4 muži a jedna žena, ktorí ho požiadať, aby prišiel na Slovensko riešiť výkon práva poľovníctva a keď na Slovensko prišiel, po štyroch hodinách presviedčania (podľa svedka Ing. D. D. rozhovor viedla JUDr. E. V.) ho vyzvali, aby spochybnil vyhlásenie obsiahnuté v NZ J.. Grófa Z. teda kontaktovali pracovníci W. H. Z. - Ing. D. D., Ing. Q. F., Ing. Q. A., X. M. prostredníctvom riaditeľa lesov na území Maďarska Dr. H. P. a tak kontaktovali aj súrodencov Z., konkrétne W. a M. Z.. Existujú závažné pochybnosti o objektivite výpovede grófa Z. a o objektivite celého vyšetrovania. Výpoveď svedka F. S. je podstatná aj v kontexte výpovede svedka E. S. a zásadným spôsobom vyvracia pravdivosť tvrdení Z. o obsahu návštevy pracovníkov lesov a jeho následnom výsluchu na Slovensku. Konfrontácia s Z. a svedkom F. S. nebola vykonaná, hoci tento svedok bol na pojednávanie predvolaný za tým účelom. Tvrdenia Z. vyvrátili aj svedkovia M. Z. a F. R., ktorí nemali žiadny záujem na priebehu a výsledku tejto trestnej veci. Z. sa sám rozhodol navštíviť U. a vysporiadať záväzky jeho rodiny voči rodine N., tohto stretnutia sa nezúčastnil, s ním sa stretol v Slanských vrchoch úplne náhodne. Z. 7. januára 1998 spisoval NZ na notárskom úrade a 19. februára 1998 tento notár spísal ďalšie NZ na osvedčenie vyhlásenia U., na tomto spisovaní NZ sa nepodieľal a ani nebol prítomný. V tej dobe tohto notára nepoznal. Dokazovanie nebolo zamerané na to, či U. bola alebo nebola biologickým potomkom Z. staršieho a preto sa musí vychádzať z toho, že bola. Nebolo tiež preverované, či Z. daroval U. nehnuteľnosti a ak áno v akom rozsahu, pritom z výpovede Z. vyplynulo, že v ich rodine bolo zvykom odvdáčať sa ľuďom, ktorí pre nich vykonávali služobnosť. Darovacia listina sa mala stratiť. a preto došlo k spísaniu NZ osvedčujúcich vyhlásenie Z. a U.. Súd prevzal z obžaloby, že v roku 1994 sa snažil o sprivatizovanie nejakých nehnuteľností. Práve naopak sa snažil o vznik lesopoľnohospodárskeho celku, čo potvrdili svedkovia. Nedopustil sa podvodu voči S. W. a trestné

stíhanie bolo zastavené. Poškodení V. W. Q. š.p. M. M., obec M., X. a X. N. neurobili právne kroky k zmene právneho stavu v zmysle zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti V. H., s.r.o. H. V. R., š.p. neuplatnili nárok na náhradu škody s poukazom na občianske súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka určenia vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. H. V., š.p. M. M. v žalobe podanej na Krajský súd v Bratislave z 10. októbra 2011, sp. zn. 3 S 197/2011, uviedli, že lesné nehnuteľnosti a iné pozemky doteraz obhospodarujú, lebo k ich vydaniu (ide o nehnuteľnosti, vlastníkom ktorých sú podľa listu vlastníctva V. H., s.r.o.) zo strany štátneho podniku nedošlo. V. W. Q., š.p. M. M., oznámil, že nie je poškodenou stranou, pretože nemajú vlastnícky vzťah k nehnuteľnostiam, ktoré sa jej mali týkať. Súd vo výroku rozsudku označil aj tento subjekt za poškodenú stranu. Starosta obce M. spochybnil vlastníctvo k parcele, ktorá je uvedená vo výroku rozsudku. Vlastníctvo k nej nebolo zapísané v katastri nehnuteľností na štát, a to ani na právneho predchodcu obce zastúpeného bývalým Okresným národným výborom Trebišov. Poškodená X. N. uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by jej manžel vlastnil nehnuteľnosť, ktorá sa uvádza v obžalobe a rozsudku. Toto poukazuje na nesprávne skutkové a právne závery súdu. Nesprávnosti rozsudku zakladajú dôvody pre jeho zrušenie.

J. považuje napadnutý rozsudok za neobjektívny a arbitrárny. Vykonané dôkazy sú interpretované účelovo, špekulatívne a v rozpore so zásadami trestného práva, s obsahom výpovedí priamych svedkov a so závermi znaleckých posudkov. Účelovo z kontextu vytrhol dôkazy, pospájal a prispôbil ich svojej špekulatívnej domnienke o podvodnom konaní. Interpretuje dôkazy v rozpore s tým, čo z nich skutočne vyplýva. Neexistujú dôkazy pre skutkový a právny záver, k akému dospel súd. Nie je ničím preukázané, že medzi obžalovanými bol dohovor ohľadne vyhotovenia NZ - N 1/98, Nz 1/98 spísanej s Z., a že ho obžalovaný notár očakával už 7. januára 1998. Notár s E. kontakt neudržiaval, čo vyplýva z preverovania a odposluchov a nebol preukázaný ani svedkami. To, že v decembri 1995 bol Ičo na notárskom úrade pri zastupovaní W., ešte neznamená, že ho poznal v tom zmysle, ako na to poukazuje súd, pričom úkon o vydržaní vo vzťahu k W. bol v úplnom poriadku a ostal v platnosti, hoci to bolo vyšetrované. J. sa ani s jedným obžalovaným nedohováral a nedohadoval na ničom. Neexistuje dôkaz, ktorý by preukazoval, kedy, kde, ako, za akých okolností malo dôjsť k dohode medzi obžalovanými, ktorá by preukazovala organizovanú skupinu. V skutkovej vete obžaloby nie je uvedené nič o tom, že organizovaná skupina vznikla, kto sú jej členovia a akú úlohu mali jej členovia, ako si úlohy rozdelili a akú trestnú činnosť by mala spáchať. Tvrdenie o existencii organizovanej skupiny, resp. o spolupáchateľstve obžalovaných je účelové, lebo separátne skutky obžalovaných nie sú trestnými činmi. Skutky notára J. sú bežnými notárskymi činnosťami podľa Notárskeho poriadku, Občianskeho a Obchodného zákonníka a nie trestnými činmi. Z dôkazov, ale ani z protirečivých výpovedí Z. nie je preukázané, že notár uviedol do NZ - N 1/98, Nz 1/98 nepravdivé skutočnosti, ktoré neboli v súlade s vyhlásením a prejavom vôle tohto svedka, ktorý bol uvedený pri tlmočení obsahu NZ do omylu doposiaľ neznámou osobou a svedok bol presvedčený, že podpisuje iba darovanie domu a záhrady. Súd napriek tomu hodnotí výpoveď svedka za pravdivú, hoci sa sám usvedčuje, že o obsahu NZ vedel, nakoľko táto sa na jeho žiadosť aj opravovala a doplňovala. Tohto svedka usvedčuje samotná NZ, ktorú riadne podpísal a tento podpis ako pravý preukazuje znalecký posudok KEÚ PZ (a zhodný odpis jej originálu osobne prevzal a jej opravy sa nedomáhal), výpovede zapisovateľky notárskeho úradu A. A., notára, ďalších obžalovaných a svedkov S., Z., S., R., U., ale aj iné priame a nepriame dôkazy. Obsah NZ bol svedkovi pri diktovaní tlmočený notárom (v zmysle § 53 ods. 2 Notárskeho poriadku), ktorý sa s ním rozprával po maďarsky, išlo o nejaké pozemky vo viacerých katastroch, nebola reč o drobnom domčeku so záhradou, opakovane sa v NZ niečo opravovalo a potom ju gróf podpísal. Z. vo výpovedi z 23. apríla 2002 uviedol, že určite videl v NZ názvy dedín M., V. A., S. V., V., V. S. X. a na pojednávaní 11. augusta 2009 to doplnil tým, že keď je tam skutočne označených 5 kat. území, tak tam bolo 5, ale myslí si, že tam bolo aj viac kat. území, a tiež to, že U. patrí 8 alebo 80 ha. Vo výpovediach uvádzal "14. mája 1999, že predmetom daru bol dom a záhrada, NZ diktoval notár, 31. augusta 1999, že predmetom daru mohla byť zem alebo hocičo, konkrétne o dare sa nerozprávalo, NZ bola pripravená, nevie či Q. bol v kancelárii, 23. apríla 2002, že predmetom daru boli záhradné plochy s domčekom, NZ bola pripravená, 6. augusta 2003, že ja si už nepamätám, obsahom NZ - N 1/98 Nz 1/98 malo byť to, že gróf, starý otec daroval, mne je jedno čo daroval, buď tam bol Q. alebo nebol, na to si už nepamätám, pokiaľ ide o obsah NZ ja si to už nepamätám. Počas konfrontácie 6. augusta 2003 svedok hovoril, že on nemohol povedať 8000 ha, čo podľa neho obsahuje NZ, avšak NZ - N 1/98, Nz 1/98 spísaná so svedkom Z. neobsahuje

žiadnu výmeru". Išlo o väčšie množstvo pozemkov a nie o dom so záhradou v jednom katastrálnom území, pričom nie sú žiadne dôkazy, o aký konkrétny dom a záhradu malo ísť. Znaleckým skúmaním nebola zistená NZ týkajúca sa domčeka so záhradou, pretože taká nebola vyhotovená a Z. o dome a záhrade nerozprával. Toto preukazuje, že Z. pracovníci W. H. A., D., F. (tieto osoby v pozícii svedkov na pojednávaní 13. októbra 2009 túto skutočnosť potvrdili) a JUDr. V., keď ho niekedy v roku 1999 opakovane navštívili v jeho bydlisku, uviedli do omylu. O tejto výmere sa dozvedel od nich, čo Z. potvrdil na pojednávaní 11. augusta 2009 avšak značne rozporne. Z toho vyplýva jeho ovplyvňovanie, ba až zastrašovanie. V kontexte uvedeného je aj výpoveď svedkyne V., ktorá pred vyšetrovateľom 5. mája 1999 poprela návštevu Z. v Maďarsku, a ktorá počas prestávky hlavného pojednávania 13. októbra 2009 mala ovplyvňovať aj ďalších svedkov A., D. a F., čo namietal obhajca. Z výpovede A. vyplynulo, že Z. žiadal o prinavrátenie lesov do svojho vlastníctva, ale keďže nemal slovenské štátne občianstvo, nebolo to možné. Nemožno preto vylúčiť, že na získaní nehnuteľností prostredníctvom vydržania bol zainteresovaný. Zo znaleckých posudkov z odboru výpočtovej techniky je zrejmé, že N 1/98 a NZ 1/98 bola vyhotovená 7. januára 1998, kedy sa Z. dostavil na notársky úrad (bol tam iba raz), preto NZ nemohla byť vopred pripravená, keďže notár o obsahu vyhlásenia nemohol vedieť, podľa tohto svedka o dare sa pri stretnutí s E. a Q. nerozprávalo, obsah NZ bol diktovaný pred ním, v jeho prítomnosti, čo vyvracia výpoveď tohto svedka. Neexistuje dôkaz o tom, že obžalovaní sa na obsahu NZ s notárom dohodli. NZ bola spísaná podľa vôle a prejavu Z. s tým obsahom ako je v nej uvedený, túto podpísal bez toho, aby jej obsah akokoľvek a kedykoľvek namietal. Nikdy nepoprel darovanie nehnuteľností jeho dedom grófom Z. st. U., menil svoje výpovede len ohľadom druhu, veľkosti, rozsahu týchto nehnuteľností pod vplyvom pracovníkov štátnych lesov, NZ nemohla mať a nemala žiadny právny následok, nebola vôbec podkladom pre spisanie NZ s U. a existuje len jeden originál zošitý podľa Notárskeho poriadku. Okolnosti vytvorenia tejto NZ nepreukazujú manipuláciu, čo je zrejmé zo znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava zo 14. júna 1999. V NZ - N 60/98 a ani v ďalších NZ spísaných s U. sa neuvádza - nespomína NZ - N 1/98 Nz 1/98 spísaná so Z.. V NZ N 60/98 U. iba uviedla, že Z. ju v rokoch 1997 a 1998 osobne navštívil a utvrdil ju o jej vlastníctve k sporným nehnuteľnostiam. NZ N 1/98 Nz 1/98 spísaná s Z. nebola spôsobilá na to, aby na základe nej bolo „prepísané vlastnícke právo" k sporným nehnuteľnostiam na U., lebo neobsahovala konkrétne parcely, ani ich kultúru a ani výmeru, vrátane celkovej výmery. Vyhlásenie Z., resp. NZ N 1/98 Nz 1/98 nebolo potrebné k spisaniu vyhlásenia U. o vydržaní a nebola podkladom pre NZ obsahujúcu vyhlásenie U. o vydržaní. Išlo iba o spisanie vyhlásenia Z. podľa § 64 a nie podľa § 63 Not. poriadku. Iba NZ spísaná podľa § 63 Not. poriadku je spôsobilá na vykonanie záznamu v katastri ohľadom vydržania. Záver súdu, že na základe NZ N 1/98 Nz 1/98 zo 7. januára 1998 spísanej so Z. boli vyhotovené NZ s U. a v dôsledku tejto NZ potom následne došlo k ďalšiemu protiprávnemu konaniu, je nepravdivý a účelový. Uvedenie nepravdivých skutočností do NZ, a už vôbec nie NZ, nemôže mať za následok spôsobenie škody, keďže účinky vydržania nastávajú po uplynutí vydržacej doby priamo zo zákona (ex lege). NZ je listinou, na ktorej sa nachádza iba záznam o účastníkovi uvedených skutočnostiach. Takéto osvedčenie nie je právnym úkonom. (viď rozsudky najvyššieho súdu z 29. januára 2008 sp. zn. 2 Cdo 11/2007 a z 21. decembra 2009 sp. zn. 4 MCdo 24/2008). Záznam v katastri nehnuteľností má len deklaratórne účinky a vykonanie záznamu v katastri nehnuteľností má len evidenčnú funkciu. Aj prípadné uvedenie Z. do omylu je bezvýznamné a irelevantné, pretože nie je v postavení orgánu, ktorý o vlastníckom práve rozhoduje. Poukázal na zásadu in dubio pro reo. Pri NZ N 60/98, Nz 60/98 až N 65/98, Nz 65/98 ako aj N 205/98, Nz 205/98 až N 209/98, Nz 209/98 súd uvádza, že U. pravdepodobne ani jednu nepodpísala sama, ale namiesto nej tak urobila iná osoba. Znalecké posudky KEÚ PZ vypracované Mgr. Novosadovou ohľadne relevantných podpisov U. na dôležitých NZ neurčili ako jednoznačne nepravé, ale iba ako pravdepodobne nepravé. Pri vypracovaní dodatkov z 18. septembra 2000, 30. januára 2001 a 13. augusta 2003 k znaleckému posudku z 20. augusta 1999, ktoré Mgr. D. Novosadová podávala sama, nebolo preukázané, že mala dostatočnú prax, resp. vykonanú komisionálnu záverečnú skúšku a teda či mohla dodatky vypracovať za KEÚ PZ Bratislava, nakoľko z odpovede tohto ústavu z 5. februára 2013 č. KM-KO2-2013/682 vyplýva, že príslušná dokumentácia týkajúca sa priebehu prípravy a praxe skúšok Novosadovej bola skartovaná. Z odpovede Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 5. júna 2012, č. 126/2012-11-I a 10. októbra 2012, č. 22954/2012/53 vyplýva, že v tomto období osoba, ktorá mohla vypracovať v mene KEÚ znalecký posudok, musela mať odbornú prípravu v trvaní 3 rokov a jej ukončenie komisionálnou záverečnou skúškou, čo u nej nebolo preukázané, pričom osvedčenie o forenznej

kvalifikácii jej bolo priznané až 10. apríla 2001 a odbornú skúšku z odboru písomoznalectva, odvetvia ručné písmo až 28. júna 2007. O námietke zaujatosti J. z 26. marca 2013 proti uvedenej znalkyni, znaleckým posudkom, ich dodatkom a KEÚ PZ Bratislava z dôvodov vyššie uvedených súd doteraz nerozhodol. Znalecké posudky neboli vylúčené, hoci si vzájomne protirečili, naopak súd ich použil pri uznaní viny. Rovnako sa to týka aj vyjadrení KEÚ PZ Bratislava z 12. júna 2012 a 12. februára 2013 k znaleckým posudkom JUDr. Igora Nitrianskeho a PhDr. Jiřího Válešku, ktoré namietal z dôvodu zaujatosti tohto ústavu na hlavnom pojednávaní 26. marca 2013 s poukazom aj na predchádzajúcu sťažnosť z 23. februára 2012, ktorú súd akceptoval a uznesenie o pribratí tohto ústavu zrušil. Svedok Mgr. X. Z. sa k znaleckému posudku vyjadril kladne a následne sa od tohto svojho vyjadrenia dištancoval. Pravosť všetkých sporných podpisov U. na NZ a iných listinách potvrdili znalci Váleška a Nitriansky v znaleckých posudkoch a výpoved'ami pred súdom. Výpovede svedkov, ktorí bližšie poznali U., o ktorej nemali vedomosť, že je nemanželskou dcérou grófa, ktorej mali byť darované pozemky a lesy sú irelevantné, lebo nešlo o notoricky známu skutočnosť. Súd zo zistených skutočností ohľadne zdravotného stavu U. pred a počas hospitalizácie urobil záver, že už nebola schopná sama vybavovať právne záležitosti tak, ako to tvrdil E. a nebola schopná náležite vnímať a správne porozumieť obsahu úkonov a že úkony neurobila z vlastnej vôle, ale pod vplyvom E.. Ak by tomu tak aj bolo, v nijakom prípade to nemôže mať trestnoprávne následky, ale iba neplatnosť týchto úkonov, čo by mohol prípadne určiť súd v občianskoprávnom konaní. NZ č. N 261/98, Nz 261/98 z 10. júla 1998, ktorú U. podpísala v nemocnici v ten istý deň (bola spísaná z dôvodu, že v N 241/98, Nz 241/98 nebola uvedená výška vkladu a rozsah splatenia vkladu nového spoločníka E.), je v podstate obsahovo totožná s NZ č. N 241/98, Nz 241/98, ktorá bola spísaná a podpísaná s U. 29. júna 1998, čo bolo v obchodnom registri zaevidované 2. júla 1998. Podpísanie NZ N 261/98, Nz 261/98 a inej listiny ako aj podpis do osvedčovacej knižky U. 10. júla 1998 v nemocnici potvrdil priamy svedok MUDr. D. Q., zapisovateľky A., H., N., J. a E. a nepriamo aj sestričky. Navyše tento úkon v nemocnici bol zbytočný, pretože na doplnenie výšky vkladu a rozsah splatenia vkladu, by postačoval už iba úkon nového spoločníka E., ktorý sa ním stal už na základe NZ N 241/98, Nz 241/98 z 29. júna 1998 spísanej pred hospitalizáciou a k hospitalizácii došlo 6. júla 1998. Jej schopnosť na právne úkony a podpis potvrdil primár neurologického oddelenia, jej ošetrojúci lekár MUDr. M. V., kde bola umiestnená. Okrem toho z výpovedí svedkov, susedov X. V., X. N., L. N., Ing. F. D. (dlhoročného pracovníka štátnych lesov), Ing. M. X. (starostu obce M.), A. E. (poštárky), X. H. (terénnej sestry) vyplynulo, že U. bola čiperná, sama robila domáce práce, chodila nakupovať, bola v dobrej fyzickej a psychickej kondícii, nemala žiadne zdravotné problémy, vedela čo chce, na svoj vek mentálne obdivuhodne čulá, jej komunikácia bola normálna, posledne meraný tlak krvi mala 70/140, na čo nebrala žiadne lieky a niektorým týmto svedkom spomenula, že má hory od grófa, zdedila ich. W. vypovedal, že všetky listiny súvisiace s prípadom, okrem tých čo museli mať formu NZ, vyhotovil na základe žiadosti a osobnom jednaní s U., ktorá s ním riadne komunikovala, chcela majetkovoprávne vyporiadať sporné nehnuteľnosti a on jej radil ako to realizovať. Duševný stav U. ani po hospitalizácii 6. júla 1998 nevykazoval znaky dementnosti, stareckej senility v takom rozsahu, aby boli pochybnosti o jej spôsobilosti na právne úkony. Neexistuje rozsudok súdu, ktorým by U. bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony a nikdy nebola liečená na psychiatrii. Napriek tomu súd dospel k opačnému záveru. Výpoveď svedka MUDr. Z., riaditeľa doliečovacieho oddelenia je irelevantná, pretože na toto oddelenie bola prijatá až 13. júla 1998. Trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny sa nemohol dopustiť, pretože notár je príslušný orgán, ktorý má v právomoci vydávať verejné listiny a osvedčovať pravosť podpisov. Notár nemôže falšovať alebo pozmeniť vlastnú listinu, pretože túto vyhotovuje ako pravú, ako na to príslušný orgán. Súd účelovo uvádza, že všetkými NZ došlo k dokonaniu trestného činu v spolupáchateľstve. K prepisu vlastníckeho práva došlo iba NZ, Nz 205, 206, 207, 208, 209/1998, ktorými bolo osvedčené vyhlásenie účastníčky U. o nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnostiam vydržaním, avšak pri týchto úkonoch E. nebol prítomný, v NZ sa jeho meno nespomína a notár nemohol vedieť, že v budúcnosti budú sporné nehnuteľnosti prepísané na firmu E.. Ostatné NZ a listiny sú z hľadiska naplnenia znakov skutkových podstat trestných činov kladených za vinu nepodstatné, lebo nimi „vlastnícke právo“ iných osôb dotknuté nebolo a teda nemohla byť spôsobená škoda. S U. notár robil iba tie úkony, ktoré museli mať formu NZ a osvedčovanie jej podpisov, ostatné jej právne úkony, napr. dohody o prevode obchodného podielu, vyhlásenie a ďalšie boli robené advokátom W. so sídlom v N.. Notár nemohol vedieť, že sa tieto úkony robia pre E.. Podľa § 58 ods. 4 Not. poriadku notár legalizáciou (osvedčením podpisu)

neosvedčuje pravdivosť skutočností uvádzaných v listine. Poukázal aj na kompetencie notára podľa notárskeho poriadku a ustanovenia zákona o katastri. Z rozsudkov najvyššieho súdu vyplýva, že „pri osvedčovaní notár nezasahuje do deja, účastníka nepoučuje a ani nedozerá na to, či obsah nastávajúcej skutočnosti alebo urobeného vyhlásenia je v súlade so zákonom. Nezodpovedá za to, či sa pred ním urobené vyhlásenie (ne) prieči zákonu. Už samotné vedomie účastníka o tom, že notár na jeho žiadosť uskutočňuje záznam o ním uvedených skutočnostiach, by ho malo viesť k tomu, aby ním urobené vyhlásenie zodpovedalo príslušným právnym predpisom. Význam osvedčenia spočíva v tom, že príslušná notárska zápisnica je dôkazom o tom, že úkon (vyhlásenie) bol urobený, akým spôsobom a kedy sa tak stalo, pričom pravdivosť toho, čo sa osvedčuje alebo potvrdzuje platí dovtedy, kým nie je dokázaný opak. Osvedčenie o právnej skutočnosti vydané notárom na žiadosť účastníka je teda listinou, na ktorej sa nachádza iba záznam o ním (myslí sa účastník) uvedených skutočnostiach. Takéto osvedčenie nie je právnym úkonom. Notársky poriadok za listiny vyhotovené v rámci notárskej činnosti považuje aj osvedčenie o vyhlásení o vydržaní, ktoré je notár povinný spísať do notárskej zápisnice. Takéto osvedčenie vydané notárom má povahu verejnej listiny (nie povahu právneho úkonu) so všetkými z toho vyplývajúcimi právnymi dôsledkami (§ 134 O.s.p., § 34 až § 36a zákona č. 162/1995 Z. z.)". V demokratickom a právnom štáte právny poriadok, hoci vnútorne diferencovaný, tvorí jednotu a ako s takým je potrebné aj zaobchádzať pri interpretácii o aplikácii jednotlivých zákonných ustanovení a inštitútov. Pokiaľ ide o naplnenie objektívnych znakov trestného činu, pri premietnutí princípu trestnoprávnej represie, ako posledného prostriedku - ultima ratio - nemôže byť ignorovaná civilnoprávna stránka veci. Tento princíp má nepochybne význam aj pre interpretáciu trestnoprávných noriem a plyní z neho, že trestnými činmi môžu byť závažnejšie prípady protispoločenských konaní a to podľa zásady, že tam, kde postačia k regulácii prostriedky správneho alebo civilného práva, sú trestnoprávne prostriedky nielen nadbytočné, ale z pohľadu princípu právneho štátu tiež neprípustné. V danej veci ide o typicky občiansko-právny spor, čoho dôkazom je, že sa viedlo občiansko-právne konanie na súde o určení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Štát, poškodený si náhradu škody v trestnom konaní ani neuplatnil práve z tohto dôvodu. Výsledkom tohto občiansko-právneho konania je už právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým sa určilo vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v prospech poškodenej strany. Právo na ochranu, ako aj na vyriešenie vlastníckeho práva je dostatočne a postačujúco zabezpečené prostriedkami civilného práva a tento typicky civilný spor nie je potrebné riešiť prostriedkami trestného práva a z pohľadu princípu právneho štátu je to aj neprípustné. Ak účastník pred notárom urobí vyhlásenie o vydržaní, tento jeho skutok nemôže byť posudzovaný ako trestný čin a už vôbec nie činnosť notára. Poukázal na uznesenia Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 684/2014-16, vrátane odlišného stanoviska sudcu spravodajcu na právomoc Ústavného súdu na prerokovanie sťažnosti, podľa ktorého uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. marca 2014, sp. zn. 2 Tost 5/2014 je protiústavné, pretože extrémny prípad prieťahov v konaní, ako aj princíp ultima ratio sú zákonne uplatniteľné a právny názor uvedený v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. decembra 2013, sp. zn. 2 T 1/2008, ktorým bolo jeho trestné stíhanie zastavené, je správny. Vo všeobecnosti konanie účastníka, ktorý pred notárom urobí vyhlásenie o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam, po objektívnej stránke nenaplnia zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, pretože uvedenie nepravdivých skutočností do NZ nemôže mať za následok spôsobenie škody, keďže účinky vydržania nastávajú po uplynutí vydržacej doby priamo zo zákona (lex lege). NZ je listinou, na ktorej sa nachádza iba záznam o účastníkovi uvedených skutočnostiach, takéto osvedčenie nie je právnym úkonom (viď rozsudky Najvyššieho súdu SR z 29. januára 2008, sp. zn. 2 Cdo 11/2007, z 21. decembra 2009, sp. zn. 4 MCdo 24/2008). Záznam v katastri nehnuteľností má len deklaratórne účinky. Aj v prípade, že by notár a pracovníci katastra nehnuteľností boli uvedení do omylu účastníkom, ich následné konanie nemôže mať za následok vznik vlastníckeho práva účastníka a tým ani jeho neoprávnené obohatenie, resp. vznik škody na majetku. Preto skutková veta v rozsudku na str. 8 ods. 3, že „uvedeným konaním obžalovaných došlo k zmene vlastníckych práv k označeným nehnuteľnostiam ..." neobstoí. Upriamil pozornosť i na uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava I z 1. decembra 2009, sp. zn. 3 Pv 333/04 o právoplatnom zastavení trestného stíhania účastníka, ktorý urobil vyhlásenie do NZ vydržanie svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v rozpore so skutočnosťou a následne tieto NZ predložil na kataster, čím Slovenskej republike spôsobil škodu, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Obdobne tak tomu bolo aj vo veci Okresného súdu Bratislava IV, ktorý uznesením z 25. februára 2011, sp. zn. 2 T 90/2010 zastavil trestné stíhanie vedené pre

trestný čin podvodu, kde notár vydal osvedčenie o vydržaní notárom. Najvyšší súd rozsudkom zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Tdo V 21/2013, vyslovil, že uznesením najvyššieho súdu (ako odvolacieho súdu) bol porušený zákon v neprospech obvinených v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, ktorým boli uznaní vinnými z pokračovacieho trestného činu podvodu v spolupáchateľstve a ďalších trestných činov a napadnuté rozhodnutia boli zrušené. Na naplnenie objektívnej stránky trestného činu podvodu sa vyžaduje konanie, t.j. aby páchatel uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl, ďalej príčinná súvislosť medzi konaním a následkom (táto osoba v dôsledku svojho omylu vykoná majetkovú dispozíciu), ako aj následok vo forme škody a obohatenia. Dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obtiažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu mimoriadne zmierňovacie ustanovenia podľa § 40 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 - teraz § 39 ods. 1 Tr. zák. - uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom (R. č. 10/1-2011), resp. v zmysle judikatúry ESĽP, vrátane bodu 10 Odporúčania Rady Európy o efektívnych prostriedkoch pre neprimeranú dĺžku konania, za istých okolností i meritórne ukončenie veci zastavením trestného stíhania alebo oslobodením spod obžaloby. Poukázal na množstvo iných prípadov, ktoré sú z hľadiska skutkovej podstaty totožné s činnosťou J., avšak v týchto kauzách notár vôbec nebol trestne stíhaný, resp. uznaný vinným, pretože išlo o bežnú notársku činnosť, o legálnu právnu pomoc podľa § 63 zák. č. 323/1992 Zb., Notárskeho poriadku, Občianskeho a Obchodného zákonníka. V mnohých prípadoch ani skutok účastníka, ktorý vyhlásenie o vydržaní pred notárom urobil, nebol posúdený ako trestný čin podvodu, čo preukazuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 2. júla 2006, sp. zn. BB 4Tš 1/2005 v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 24. apríla 2008, sp. zn. 2 Toš 41/2006, v ktorom je poukázané na stanovisko Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, čo bolo v tejto veci predložené súdu. Zásada rovnakého zaobchádzania vyplývajúca z európskych noriem, Európskeho dohovoru a antidiskriminačného zákona č. 365/2004 Z. z. platí, a preto nie je možné posudzovať taký istý skutok v zmysle § 63 Not. poriadku diametrálne odlišne. Prípadoom sa zaoberali notárska komora a ministerstvo spravodlivosti, ktoré nezistili pochybenie notára, a preto nebolo voči nemu začaté disciplinárne konanie. Vykonanými dôkazmi bolo dostatočne preukázané, že skutok sa nestal tak, ako to tvrdí obžaloba, a následne rozsudok, pretože nie notár, ale U. vyhlásila nadobudnutie sporných nehnuteľností vydržaním, a teda ak jej tvrdenia sú nepravdivé, tak len ona mohla prípadne uviesť niekoho do omylu a využiť niečí omyl, teda spáchať trestný čin. Konaním notára nebol spáchaný trestný čin, chýba príčinný vzťah medzi konaním notára a následkom. Potvrdzuje to aj rozsudok najvyššieho súdu zo 16. apríla 2002, sp. zn. 6 To 58/2001, z ktorého vyplýva, že ak tvrdenia, vyhlásenia účastníka o vydržaní pred notárom sú nepravdivé, tak v prvom rade bol uvedený do omylu notár. Zo znenia skutkov nevyplýva, že notár chcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, alebo že by vedel, že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ich spôsobí, bol s tým uzročený. Chýba pohnútky, pretože ako notár je osoba oprávnená zo zákona osvedčovať podpisy, a ak sa účastník nevie podpísať, stačí pribrať podľa § 49 Not. poriadku dvoch svedkov úkonu a tiež subjektívna stránka žalovaných trestných činov. Pri trestných činoch podvodu a falšovania zákon vyžaduje úmyselné zavinenie v rámci subjektívnej stránky. Pritom subjekt týchto trestných činov, notár vykonáva svoju činnosť spôsobom odporujúcim Notárskemu poriadku, čo viedlo k spôsobeniu škody inému alebo k zadováženiu sebe alebo inému neoprávnený prospech. Príčinou vzniku „škody“ de jure je totiž iba vyhlásenie U. o vydržaní vlastníckeho práva do NZ a nie vyhlásenie Z., a tiež nie samotné NZ s nimi spísané. Poukázal aj na to, že ku kvalifikácii držby ako oprávnenej stačí i subjektívne presvedčenie, že držiteľovi vec patrí, ako aj to, aby sa i dobromyseľnosť opierala aspoň o domnelý titul, uznáva sa aj ospravedlniteľný skutkový omyl. Omyl skutkový negatívny vylučujúci zodpovednosť za úmyselný trestný čin a trestný čin spáchaný z vedomej nebanlivosti, pretože omyl, ktorým bol vylúčený úmysel, znamená beztrestnosť. Dôvody odvolania nepreukazujú naplnenie subjektívnej a objektívnej stránky žalovaných trestných činov. Pochybné závery vyplývajúce zo znaleckých posudkov a námietky zaujatosti proti KEÚ PZ a Novosadovej, mali byť dôvodom na uplatnenie zásady in dubio pre reo. Hodnotenie dôkazov súdom nemôže byť ľubovoľné a nedostatok dôkazov nemôže nahrádzať svojou vlastnou úvahou. Súd porušil povinnosť náležite odôvodniť rozhodnutie, dať zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, resp. na rozhodujúce argumenty. Súd niektoré dôkazy v

jeho prospech ani neuviedol, iné hodnotil ľubovoľne a účelovo a tak vyvodil z nich závery, ktoré z nich nevyplývajú a sú v rozpore so zisteným skutkovým stavom, s výpoveďami priamych svedkov, so závermi znaleckých posudkov. Spod obžaloby mal byť oslobodený v celom rozsahu lebo konanie účastníka, ktorý pred notárom urobí vyhlásenie o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam, po objektívnej stránke nenapĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Odvolanie prokurátorky hodnotí ako nepravdivé. K odvolaniu poškodenej strany poukázal, že zástupkyňa W. H. v priebehu trestného konania náhradu škody neuplatnila, pretože určovacou žalobou na Okresnom súde Košice - okolie sa domáhajú výroku, že predmetné lesy patria do vlastníctva SR. Ani iné poškodené strany náhradu škody neuplatnili. Námetka zástupkyne poškodenej strany, že v rozsudku chýba výrok o uplatnených nárokoch poškodených strán, je nepochopiteľná a irelevantná. Jeho tvrdenia o ovplyvňovaní Z. a ďalších svedkov, pracovníkov W. H. V. nie sú invektíva, ale fakt preukázaný dôkazmi. Jej tvrdenie o zneužití postavenia notára je účelové a nepreukázané. Účelovo poukazuje na kauzu MUDr. A. J. v neprospech obvinených. Právo vyjadrovať sa k trestu zástupkyne poškodeného nepatrí. V odvolaní navrhol pripojiť trestné spisy Okresnej prokuratúry Bratislava I., sp. zn. 3 Pv 333/04, Okresného súdu Bratislava IV., sp. zn. 2 T 90/2010 a Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4 Tš 1/2005 v spojení so spisom najvyššieho súdu, sp. zn. 2 Toš 41/2006. V týchto spisoch je rozdielne právne posúdenie rovnakých vecí, za akú je trestne stíhaný. K odvolaniu pripojil článok k rozhodnutiu Ústavného súdu Českej republiky, Brno, TZ 2/2016 zo 16. decembra 2015, nálezy Ústavného súdu Českej republiky z 24. mája 2016, č. I. ÚS 1042/15, kópiu vyjadrenia ministra spravodlivosti SR z 9. novembra 2016 na opakovanú žiadosť, ktorý podľa § 94 ods. 2 Not. poriadku posudzuje pozastavenie výkonu notárskeho úradu notárovi na čas výkonu trestu odňatia slobody, ak nie sú dané dôvody na jeho odvolanie a notárovi, ktorému bola v rozsudku prvého stupňa vyslovená vina za úmyselný trestný čin alebo trestný čin súvisiaci s notárskou činnosťou. Navrhol najvyššiemu súdu, aby ho spod obžaloby oslobodil v celom rozsahu z dôvodu uvedeného v § 226 písm. b/ Tr. por., prípadne zrušil napadnutý a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Trestný spis Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2 T 1/2008 spolu s odvolaniami procesných strán bol predložený najvyššiemu súdu 12. augusta 2015. Elektronicky bol pridelený do senátu 1To, pod sp. zn. 1 To 11/2015. Vec bola 19. novembra 2015 JUDr. Šimonovou predložená predsedovi trestnoprávneho kolégia JUDr. Liborovi Duľovi s tým, že má konať senát 2 To, lebo už raz v tejto veci rozhodoval. O sťažnosti prokurátora proti meritórnemu zastavujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. decembra 2013, sp. zn. 2 T 1/2008 rozhodol totiž senát najvyššieho súdu (v zložení predseda senátu JUDr. Peter Krajčovič a sudcovia JUDr. Ing. Anton Jakubík a JUDr. Libor Duľa) uznesením zo 4. marca 2014, sp. zn. 2 Tost 5/2014, ktorým zrušil napadnuté uznesenie a prikázal súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Predseda kolégia v rozpore s logikou a dovtedy zaužívanou praxou 24. novembra 2015 rozhodol, že zákonný je senát 1 To, lebo predchádzajúce aj keď meritórne rozhodnutie, bolo zrušené na základe sťažnosti, nie odvolania a nešlo o rozsudok, ale o uznesenie.

Najvyšší súd ako súd odvolací, viazaný rozhodnutím predsedu trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu o zákonnosti senátu, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia, obžalovaní E., J., prokurátorka a právna zástupkyňa poškodenej strany W. H. V., ako oprávnené osoby, včas (okrem odvolania prokurátorky v časti týkajúcej sa výroku o vine obžalovaných E. a J.) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol iba z pohľadu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátorka odvolanie proti výrokom o vine ohľadne E. a J. podala oneskorene, a preto jej odvolanie v tejto časti bolo zamietnuté ako oneskorene podané. Na pojednávaní po vyhlásení rozsudku a následne aj v podaní zo 17. februára 2015 prokurátorka zahlásila odvolanie iba do výroku o trestoch, do oslobodzujúcej časti rozsudku ohľadne Q. a chýbajúceho výroku o zhabaní veci označených pozemkov, aj t.č. vo vlastníctve spoločnosti V. H., s.r.o. na LV č.: XXX, k.ú. S. V., č. XXX, k.ú. M., č. XXX, k.ú. V. A., č. XXX, k.ú. V. S. X., zapísaných na základe vkladu V-1739/89 a namietla aj zápisnicu z

hlavného pojednávania z 26. januára 2015, kedy jej písomná záverečná reč bola označená ako príloha č. 5, ako keby ju nepredniesla, pričom záverečné reči obhajcov sú zaprotokolované v celom rozsahu. Až 26. júna 2015, po lehote podala odvolanie aj do výroku o vine ohľadne E. a J., a preto odvolací súd sa nebude touto časťou oneskorene podaného odvolania zaoberať. Najvyšší súd nemá dôvod posudzovať ani časť odvolania prokurátorky do výrokov o trestoch a chýbajúceho výroku o zhabaní vecí, vzhľadom na zrušenie rozsudku v celom rozsahu, lebo by išlo z jeho strany o predčasné závery. Odvolanie prokurátorky do oslobodzujúcej časti je dôvodné, keďže prvostupňový súd k nemu dospel na základe nesprávne zisteného skutkového stavu, na čo dôvodne v odvolaniach poukázali aj obžalovaní.

Poškodená strana W. H. V. v odvolaní napáda výroky o vine a treste, čo Trestný poriadok neumožňuje. Poškodený má zo zákona právo napadnúť výrok o náhrade škody, resp. môže sa domáhať, aby taký výrok bol urobený. Môže tak urobiť iba za situácie ak si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody. Prvostupňový súd vyhlásil rozsudok vrátane výroku o odkázaní poškodených s ich nárokmi na náhradu škody na konanie o občiansko-právnych veciach (§ 229 ods. 2 Tr. por. č. 141/1961 Zb.), čo v odpise rozsudku chýba. V rozpore s týmto výrokom v odôvodnení rozsudku sa konštatuje, že o uplatnených nárokoch poškodených strán na náhradu škody vo veci nerozhodoval. V prípade poškodenej strany W. H. V., a.s. M. M. v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice - okolie, sp. zn. 14C/565/98, rozsudkom z 20. marca 2012 v spojitosti s rozsudkom z 26. novembra 2013 Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 14Co/352/2012, bolo rozhodnuté, že výlučným vlastníkom nehnuteľností, o ktorých sa konalo, sú H. V., š.p. M. M. (§ 43 ods. 3 Tr. por. č. 141/1961 Zb.). V. W. Q. š.p. Z. ešte pred začatím konania na súde oznámil, že netrvá na uplatnenom nároku na náhradu škody a tento si už ďalej neuplatňuje. Pokiaľ ide o poškodenú stranu, obec M., resp. spoločnosť vlastníkov z Urbariátu obce M., títo (zistené z výpovede svedka X. M. na pojednávaní 7. septembra 2010) si nestihli riadne a včas uplatniť nárok na náhradu škody, preto o ňom súd ani nemohol rozhodnúť.

Výrok o odkázaní poškodených s ich nárokmi na náhradu škody na konanie o občiansko-právnych veciach je zmätočný výrok, čo bolo napravené zrušením celého rozsudku, pričom krajský súd pri opätovnom prejednaní a rozhodnutí bude musieť na tieto pochybenia reagovať.

Odvolacia námietka W. H. V. týkajúca sa toho, že prvostupňový súd porušoval jej práva, lebo nemala možnosť vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom neobstoí. Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní vyplýva, že právnej zástupkyňi poškodenej strany bolo umožnené klásť vypočúvaným osobám otázky a vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom. Právna zástupkyňa toto právo aj využila a v spise sú založené jej písomné vyjadrenia idúce nad rámec oprávnení poškodeného. Vyjadrovala sa totiž nielen k spôsobu vzniku škody a jej výšky, ale aj ku dôkazom týkajúcich sa viny a trestu.

Odvolací súd na podklade odvolaní prokurátorky proti oslobodzujúcej časti rozsudku a obžalovaných proti všetkým výrokom tohto rozsudku zistil, že napadnutý rozsudok je predčasný pre podstatné nedostatky konania, ktoré rozsudku predchádzalo, najmä preto, že v tomto konaní boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí alebo právo obhajoby a pre chyby rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo pre to, že súd nevzal do úvahy všetky okolnosti významné pre rozhodnutie (§ 258 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por.).

Toto porušenie je primárne, nakoľko je nadradené ostatným písmenám ustanovenia ods. 1 § 258 Tr. por. z hľadiska ich dôležitosti. Ostatné porušenia iba vytkol bez skúmania možnosti ich nápravy, lebo vzhľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu to už nebolo potrebné.

K zrušujúcemu uzneseniu najvyššieho súdu odvolací senát konštatuje, že prieťahy v konaní spôsobil senát 2 To, ktorý hoci rozhodoval o sťažnosti proti rozhodnutiu vo veci samej, nepreskúmal dôsledne obsah spisu, ktorý v tom čase obsahoval už 8870 strán (zväzky 1 až 45). Svedčí o tom nielen to, že senát 2 To po nápade tejto veci (12. februára 2014) rozhodol už 4. marca 2014, teda za 20 dní, ale aj to, že pred zrušujúcim uznesením nepostupoval precízne v zmysle § 147 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. Podľa tohto ustanovenia pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, a konanie predchádzajúce

napadnutému uzneseniu. V zrušujúcom uznesení sa sťažnostný senát najvyššieho súdu zaoberal iba možnosťou zastavenia trestného stíhania pre prieťahy v konaní, resp. možnosťou použitia princípu ultima ratio. Nezaujal stanovisko, či dôkazy v prípravnom konaní boli orgánmi činnými v trestnom konaní získané procesným spôsobom, či súd ich vykonal zákonným spôsobom, či dôkazy preukazujú, že skutky boli spáchané v spolupáchateľstve obžalovanými, či nimi došlo ku škode a či naplňajú skutkové podstaty žalovaných trestných činov. Ak by tento senát dôsledne postupoval v zmysle citovaného ustanovenia, zákonite by bol zistil, že získané dôkazy nepreukazujú dohodu medzi obžalovanými, najmä u notára, spolupáchateľstvo, že znalecké posudky KEÚ PZ boli napadnuté námietkami zaujatosti, o ktorých súd nerozhodol, že doplnky k týmto znaleckým posudkom vyhotovila iba Novosadová, aj keď podľa obhajoby nemala zákonom predpokladanú spôsobilosť k takejto činnosti a že Z., ale aj ďalší svedkovia boli bez najmenších pochybností ovplyvňovaní právnu zástupkyňou a pracovníkmi W. H. V. V dôsledku tohto so zákonom nesúladiť postupom sťažnostný senát 2 T zrušujúcim uznesením dal nesprávny právny názor záväzný pre súd prvého stupňa, ktorý takmer po jednom roku vyhlásil rozsudok, ktorý bol v tomto odvolacom konaní zrušený práve pre uvedené pochybenia.

V nadväznosti na vyjadrené odvolací súd poukazuje aj na uznesenie ústavného súdu z 12. novembra 2014, sp. zn. I. ÚS 684/2014-16, ktorým sťažnosť J. odmietol pre nedostatok právomoci. V sťažnosti J. namietal, že v prerokúvanej veci poukazoval na porušenie práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 3, čl. 12 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 49 Ústavy uznesením najvyššieho súdu zo 4. marca 2014, sp. zn. 2 Tost 5/2014. J. v nej atakuje právne závery najvyššieho súdu s tým, že zastavenie trestného stíhania zo strany Krajského súdu v Banskej Bystrici z dôvodov uplatnenia princípu ultima ratio i zohľadnenia extrémnych prieťahov v konaní bolo dôvodné a právne správne. Uznesenie prvostupňového krajského súdu je úplne legitímne a ústavne konformné, ... v súlade s medzinárodnou zmluvou a judikatúrou ESĽP. Najvyšší súd porušil povinnosť ... náležite odôvodniť rozhodnutie, jasne a zrozumiteľne dať odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, resp. sa vysporiadať a dať špecifickú odpoveď na rozhodujúce argumenty. Nedostatočne sa vysporiadal s argumentáciou týkajúcou sa iných rozhodnutí slovenských súdov o zastavení trestného stíhania z dôvodu ich extrémnej dĺžky trestného konania a ultima ratio a nezmenil sa o obsahu vyjadrenia sťažovateľa k sťažnosti ÚŠP GP, čo možno označiť za porušenie zásady kontradiktórnosti aj ako formálnosť postupu pri vyžiadaní vyjadrenia sťažovateľa. Dôvody uznesenia najvyššieho súdu sú nepreskúmateľné, nepresvedčivé a ľubovoľné, keďže z nich nemožno zistiť, prečo najvyšší súd považuje uznesenie prvostupňového súdu o zastavení trestného stíhania za protizákonné a neakceptovateľné, pričom obidva dôvody v ňom citované sú zákonné a v súlade so základnými právami a princípmi zakotvenými v Dohovore, Ústave, judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva, ústavného súdu, ako aj terajšou vnútroštátnou súdnou praxou a k zastaveniu trestného stíhania by postačoval na základe vyjadreného aj hociktorý z dôvodov samostatne.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde k tomuto rozhodnutiu pripojil 12. novembra 2014 odlišné stanovisko sudcu spravodajca Milan L'alík, ktoré smeruje proti výroku i proti odôvodneniu väčšinového uznesenia, ktorým bola sťažnosť sťažovateľa odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu. Je toho názoru, že senát I. ÚS mal sťažnosť sťažovateľa prijať na ďalšie konanie, a potom jej v celom rozsahu vyhovieť. Relevantná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva je založená na tom, že v prípade porušenia práva na primeranú dĺžku konania vysloví tento súd porušenie dohovoru, prípadne prizná spravodlivé zadostučinenie, ale tiež nevylučuje kompenzáciu porušenia zastavením trestného stíhania alebo zmiernenia trestu (rozh. Eckle v. SRN z 15. júla 1982, či Beck v. Nórsko a pod.), rovnako sa už judikatúra ESĽP vyjadrila aj k významu judikatúry ako takej, a to tak, že ju považuje za zákonnú v materiálnom i formálnom zmysle (porov. Kruskin v. Francúzsko z 24.4.1990, Müller v. Švajčiarsko z 24. mája 1988), a teda za súčasť aplikovanej právnej normy. Súdne rozhodnutia sa tak stávajú záväzným prameňom práva. Ku všeobecnej povinnosti ústavného súdu zohľadňovať vo svojej rozhodovacej činnosti judikatúru ESĽP, teda vrátane judikatúry v obdobných veciach v konaniach vedených proti Slovenskej republike či iným zmluvným stranám, sa ústavný súd permanentne vyjadruje kladne (porov. I. ÚS 80/06). Z toho je zrejmé, že aj ústavný súd priznáva judikatúre ESĽP normatívne pôsobenie. Ak súdy Slovenskej republiky nepoznajú alebo ignorujú judikatúru ESĽP, tým nieleže negujú vnútroštátne

prostriedky nápravy porušenia dohovoru (čl. 13), ale tiež vydávajú Slovenskú republiku riziku nastúpenia jej medzinárodnej zodpovednosti za porušenie záväzkov vyplývajúcich z čl. 46 dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 7 ods. 5 ústavy. V záujme poskytnutia účinnej ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa išlo o prípad hodný odlišného prístupu senátu I. ÚS k sťažnosti než doteraz (porov. aj jeho votum separatum vo veci sp. zn. I. ÚS 446/2010), ktorý rovnako ako v ostatných senátoch ústavného súdu (porov. II. ÚS 105/09, II. ÚS 387/2010, III. ÚS 46/2013) pripúšťa možnosť preskúmať kasačné rozhodnutie vyšších súdov, aj keď nejde o „konečné“ rozhodnutie, ak ním tento súd porušil základné právo sťažovateľa. V takom prípade totiž absolútnym odmietaním preskúmavania postupu kasačného súdu a prípadným napravením jeho pochybenia je sťažovateľ vystavený porušovaniu základných práv a slobôd v konaní nasledujúcom po takomto protiústavnom kasačnom rozhodnutí, a to až do doby vynesenia konečného rozhodnutia vo veci samej, čo je stav v právnom štáte neúnosný. Je na mieste dodať, že závery o možnosti preskúmať aj kasačné rozhodnutia vyššieho súdu vychádzajú z účelu samostatného konania o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy, ktorým je ochrana základných práv a slobôd jednotlivca, z ktorého rámca nesmie byť len z formálnych (tu formalistických) dôvodov vylúčená žiadna časť konania pred všeobecným súdom, teda ani tá, ktorá prebiehala pred „kasačným“ súdom a ešte bude prebiehať aj po zrušení rozhodnutí až do vydania meritórneho konečného rozhodnutia. Z uvedených dôvodov je toho názoru, že ústavnoprávna ochrana základných práv sťažovateľa bola skrze formalistický posúdenú nepríslušnosť sťažnosti nesprávne vylúčená, čím ústavný súd porušil okrem iných článkov, najmä čl. 13 dohovoru.

Vyjadrený názor preukazuje, že ústavný súd odmietol sťažnosť J. preto, že nešlo o konečné právoplatné rozhodnutie vo veci samej a porušením práv J., ako na ne poukázal v ústavnej sťažnosti, sa mali zaoberať všeobecné súdy, krajský súd, resp. najvyšší súd, ak by bolo podané odvolanie. Prvostupňový súd sa však uznesením ústavného súdu neriadil.

Odvolací súd bol povinný k tomuto rozhodnutiu prihliadať a zaoberať sa namietaným porušením práv obžalovaného v prípravnom a súdnom konaní, ako je to nižšie sprítomnené.

Krajský súd po zrušujúcom uznesení najvyššieho súdu zo 4. marca 2014 vykonal rozsiahle dokazovanie, vrátane znaleckých posudkov z odboru písmoznalectva, ich doplnkov, odborných vyjadrení KEÚ PZ Bratislava a výsluchov ich spracovateľov (z ktorých jednoznačne vyplynulo, že podpisy na sporných NZ pravdepodobne nie sú pravé), proti ktorým J. vzniesol opakovane námietky zaujatosti. Ide o ústav policajného zboru a ako taký mal byť vylúčený z úkonov v tejto veci v zmysle § 11 ods. 1, 2 zák. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, ak možno mať pre jeho pomer k veci, zadávateľovi alebo k inej osobe, ktorej sa úkon týka, pochybnosť o jeho nezaujatosti. J. k tomu uviedol, že nie je možné jednoznačne preukázať, či došlo k falšovaniu podpisov. Súd o týchto námietkach nerozhodol aj keď ustanovenie § 111 ods. 1 Tr. por. č. zák. 141/1961 Zb. to výslovne upravuje, čím došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu. Navyše u spracovateľky doplnkov Novosadovej boli obhajobou zistené také skutočnosti (v dobe spracovania znaleckých posudkov, resp. doplnkov k nim nemala mať zákonom požadovanú prax 3 rokov s jej ukončením komisionálnou záverečnou skúškou, teda podľa obhajoby nespĺňala podmienky kriminalistického experta, osvedčenie o forenzej kvalifikácii jej bolo priznané 10. apríla 2001 a odbornú skúšku písmo znalectva, ručného písma vykonala 28. júna 2007), ktoré vyvolávali mimoriadne vážne pochybnosti o jej spôsobilosti na takéto úkony. Krajský súd tieto skutočnosti nepochopiteľne ignoroval, hoci zo zákona mu priamo vyplýva povinnosť sa nimi zaoberať.

K tomu treba uviesť, že kriminalistický expertízny ústav PZ je štátnou inštitúciou a ako taká môže konať iba v intenciách zákona, nie nad jeho rámec. Obhajoba sa nemôže domáhať vylúčenia ústavu z vykonávania úkonov iba preto, že vyšetrovateľ PZ vec vyšetruje. V praxi by to znamenalo, že ani v jednej veci by tento ústav nemohol podávať odborné vyjadrenia, znalecké posudky a doplnky k nim, pretože iba polícia je oprávnená na vyšetrovanie trestných vecí. Dôvodná a opodstatnená je námietka, že tento ústav podával vyjadrenia k iným odborným posudkom spracovaných znalcami, hoci im nie je nadriadený a zákon takýto postup neumožňuje a opačný postup nebol uplatnený.

Obhajoba predložila znalecké posudky spracované znalcami Nitrianskym a Váleškom (v ktorých podpisy U. na dokladoch označili za pravé), ktoré však boli podrobené kritike v rámci odborného vyjadrenia KEÚ PZ Bratislava (nie je zrejmé, na základe čoho tento ústav podal vyjadrenia, v zmysle §§ 109, 110 Tr. por., zák. č. 141/1961 Zb. takýto postup zákon neupravuje).

Viaceri pracovníci nemocnice, kde bola U. hospitalizovaná, zapisovateľky z notárskeho úradu a obžalovaní E. a J. potvrdili, že NZ podpisovali Z. a U.. Napriek tomu súd aj na základe znaleckých posudkov, ich doplnkov a vyjadrení urobil závery v neprospech obžalovaných, vrátane notára, ktoré nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch. Dôkazná situácia maximálne umožňovala urobiť závery, o ktorých by pretrvávali pochybnosti, ktoré už ale nemožno ďalšími dôkazmi objasniť a tieto mali byť v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného brané do úvahy v rámci rozhodnutia vo veci samej. Ak sa tak nestalo, došlo k porušeniu zákona v neprospech obžalovaných.

Krajský súd napriek rozporným tvrdeniam uveril výpovediam Z., podľa ktorého o Q. sa dozvedel od E., s Q. sa zoznámil a stretol na Izre, pri jednaní s ním, mu tento dal svoju navštívenku a neskôr mu aj telefonoval s tým, že ho chce navštíviť vo Fóte, čo sa aj udialo. Q. tam doniesol papiere o majetku ich rodiny na Slovensku. Vtedy pripustil, že rodine U. bolo niečo darované, nekonkretizovali to, ale Q. vysvetlil, že nemohlo ísť o väčšie dary ako 750 ha, lebo majetok dedil najstarší syn. Keďže Q. ho vtedy požiadal, aby potvrdil dar pre U., ktorá je svokrou pána E., Z. mu sľúbil, že keď potrebuje U. pomoc, že jej podpíše to, že dostala dar od rodiny Z.. S U. sa stretol za prítomnosti priateľa z Maďarska (L. U.), E. a ďalším mužom a pri večeri v reštaurácii E. ho E. s Q. poprosili, aby išli k notárovi, k čomu došlo na druhý deň, kedy sa s Q. dohodol, čo bude v darovacej listine uvedené, pod čím myslel dom a záhradu. U notára, ktorého on pred tým nepoznal a toto stretnutie pripravil Q., bolo už všetko pripravené. Q. povedal po slovensky notárovi, čo chce mať v listine a notár to diktoval zapisovateľke. Obsah listiny mu prekladal Q., doslovne mu listinu nepreložil, povedal mu len obsah, nemyslel si, že je to také dôležité, chcel im pomôcť. Listinu mu predložila na podpis sekretárka notára. V prípravnom konaní po predložení NZ č. N 1/98, Nz 1/98 opatrenej jeho podpisom Z. uviedol, že obsah predloženej zápisnice sa nezhoduje s obsahom, ktorý mu pretlmočil Q., ktorému dôveroval a myslel si, že podpisuje to, čo mu Q. preložil, svoj podpis na tejto zápisnici nespochybnil. Neskôr na hlavnom pojednávaní Z. uviedol, že mal vedomosť o tom, že U. malo patriť asi 8 hektárov pozemkov a v tomto smere aj na notárskom úrade mal urobiť vyhlásenie. Na pojednávaní Z. osobu Q. nepoznal, ukázal na osobu JUDr. L. X.. V prípravnom konaní v rámci rekognície však Q. spoznal. Tento svedok neobjasnil s akou teda osobou bol u notára a prečo neustále tvrdil, že tou osobou bol Q. aj keď iní svedkovia túto skutočnosť popierali. Súd tento rozpor neobjasnil a nezisťoval príčiny zmeny výpovede tohto svedka. Uvedené už samo o sebe spochybňuje výpovede Z., pričom ďalšie rozporné výpovede tohto svedka túto pochybnosť len umocňujú.

K tejto výpovedi Z. J. na pojednávaní uviedol, že svedok sám diktoval obsah toho, čo on napísal do zápisnice, Q. pri spisovaní zápisnice nebol, čo potvrdil aj Q. a zapisovateľka notára A.. Svedkyňa vypovedala aj o tom, že z miestnosti notára počula iba hlasy notára a Z., iné hlasy nepočula, ovláda maďarský jazyk a pamätá si, že notár a Z. rozprávali o nejakých pozemkoch vo viacerých katastrach. Uviedla i to, že pri vyhotovovaní NZ č. N 1/98, Nz 1/98 (ktorá sa opravovala a dopĺňala, o čom vypovedala až neskôr) ešte v starej agende, t. j. za rok 1997 nevedela otvoriť novú agendu na rok 1998, preto túto listinu zapísala do starej agendy. Pri overovaní podpisov U. bola osobne prítomná, a táto sa podpísala do knihy aj na listinu, išlo o prevod obchodného podielu.

Záujem o potomkov rodiny Z. potvrdil svedok G. X. zo strany M. Z. a R., ktorí vypovedali značne rozdielne. Svedok E. S. potvrdil, že asi na jar 1999, keď navštívil grófa Z. na jeho kaštieli vo D., na dvore stretol cudzích ľudí, troch mužov a jednu ženu, o ktorých Z. uviedol, že to boli slovenskí lesníci. Pri rozhovore Z. povedal, že sa bavili aj o E. a že na Slovensku urobil pred notárom papier o majetku, z ich strany to bola rodinná záležitosť a títo muži a žena boli u neho preto, aby tento napísaný papier zmenil, že tento papier je zákonný a podpísal ho z vlastnej vôle, ukázal mu ho, on ale po slovensky nevedel. Neskôr mu Z. povedal, že tí páni a dáma, ho zavolali na Slovensko, chceli od neho, aby povedal, že jeho podpis je nepravý, pred ním sa však vyjadril tak, že chceli aby s nimi spolupracoval,

potom ho odvieďli do Košíc na políciu, kde mal vypovedať o tom, že papier je neplatný, že sa k nemu správali dosť násilne, čo potvrdili aj svedkovia S. a Z.. Počas konfrontácie s Z. Z. uviedol, že je to všetko klamstvo, žiadne papiere k U. nepriniesol a ani od nej nič neodnášal, k nátlaku a zastrašovaní zo strany slovenských lesníkov uviedol, že nepovažoval za násilie, keď bol vypočúvaný na Slovensku, len jeho manželka bola tej mienky. W. H. v V. mali záujem na vysvetlení prevodov 8.000 jutrov pozemkov.

Prvostupňový súd napriek týmto rozdielnym výpovediam Z., neuveril výpovediam uvedených svedkov, aj keď zmeny vo výpovediach Z. mohli prameniť z jeho ovplyvňovania a svedok L. U. si údaje o listinách v súvislosti s návštevou u U. nemusel pamätať, pretože si nepamätal ani na iné okolnosti s tým spojené, čo je zrejme z výpovede tohto svedka.

Krajský súd výpoveďami svedkov A., F., D., M. a Ing. H. Q. mal preukázané, že Z. tieto osoby opakovane navštívili v Maďarsku i Slovensku v období augusta - septembra 1998, resp. na jar 1999 a to na podnet nadriadených, ktorých však nevedeli označiť. Počas týchto stretnutí, kedy Z. nemal vedomosť o tom, že bude v rámci návštevy Slovenska vypočúvaný na polícii, voči čomu nemal námietky, rozprávali sa o predmete výsluchu, čo budú vypovedať (F. akúkoľvek dohodu medzi svedkami zo Slovenska a Z. ohľadne postupu pri konfrontácii vylúčil), dodal však, že jeho manželke sa to nepáčilo. Mali vedomosť o žiadosti Z. o prinavrátenie lesov do jeho vlastníctva, pričom z ich vyjadrenia sa dozvedel, že to nebolo možné, nakoľko nespĺňal podmienky, nemal slovenské štátne občianstvo s trvalým pobytom na Slovensku a vydať bolo možné maximálne 250 ha nehnuteľností. Z. nevedel nič o žiadnom darovaní pozemkov - lesov, uviedol však, že s E. hovoril o možnostiach poľovníctva na pozemkoch, ktoré niekedy patrili ich rodine, ale nie o vlastníckych právach k pozemkom, resp., že by mal na území Slovenska pred niekým prehlasovať darovanie pozemkov U. jeho starým otcom. M. však uviedol, že Z. im potvrdil, že na požiadanie E. napísal požadované prehlásenie, ale nie k lesom, iba k malému záhradnému domčeku s malou rozlohou pozemku. D. vypovedal, že Z. uviedli, že v prípade nejakého súdneho sporu je možné skúmať príbuzenský vzťah medzi U. a rodinou grófa Z. a to cestou DNA. Títo svedkovia vypovedali aj o minulých aktivitách E. na vytvorení leso-poľnohospodárskeho celku zo W. H. a W. X. Z. v rokoch 1994-1996, a to aj v súvislosti s majetkovými právami S. W., kde sa angažoval aj Q.. V., ktorá sa mala týchto stretnutí zúčastniť, však nebola k tomu vypočutá v procesnom postavení svedka.

Znaleckými posudkami z odboru výpočtovej techniky bolo preukázané, že NZ zo 7. januára 1998 nebola vopred pripravená ako to tvrdí Z., ale bola vyhotovená 7. januára 1998, kedy ju Z. podpísal. O obsahu dvoch odlišných NZ zo 7. januára 1998 Z. vypovedá rozporne, pričom svedeckými výpoveďami sa nepochybne preukázalo, že Z. bol ovplyvňovaný pracovníkmi W. H. V., konkrétne aj V., a to i počas prestávok hlavného pojednávania, čo namietal obhajca obžalovaných a je to zaznamenané v zápisnici. Ak by notár bol dohodnutý na obsahu NZ s ostatnými obžalovanými nepochybne, v súlade s logikou by nevyhotovoval dve verzie NZ, a ak sa to napriek tomu stalo, môže to naznačovať s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa takmer istote len to, že NZ pri vyhotovovaní bola upravovaná podľa pokynov Z., ako o tom vypovedá zapisovateľka a obžalovaný notár. O tom skôr nevypovedali zrejme preto, že si na to nespomenuli. Tento časový okamih bez ďalšieho nemožno pričítať v neprospech obžalovaných. Nezanedbateľným faktom je aj skutočnosť, že obžalovaný notár nemusel vedieť o všetkých podrobnostiach darovania pozemkov, ktoré mu účastník notárskeho úkonu objasňoval pri spisovaní osvedčenia. Z. totiž vo výpovediach, okrem iného uvádzal, že nevedel o dare jeho otca U., ale pripustil to, vypovedal tiež o rôznych výmerách pozemkov (v NZ výmery nie sú uvedené) vo viacerých katastrálnych územiach. Počas hodnotenia týchto okolností krajský súd nebral do úvahy ovplyvňovanie svedka a ani iné s tým súvisiace dôkazy, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým záverom, odporujúcim vykonaným dôkazom. K objasneniu neprispeli ani dožiadania súdu na rôzne inštitúcie Slovenskej a Maďarskej republiky a odpovede, resp. zaslané doklady. Podstata skúmania bola v tom, či vyhlásenie účastníka bolo alebo nebolo zapísané podľa jeho vôle, nie či bolo alebo nebolo pravdivé. Svedecké výpovede týkajúce sa toho, či U. je alebo nie je nemanželským dieťaťom grófa Z. sú nedostatočné bez exaktného skúmania, napr. metódou DNA. Rezultát súdu, že znalecké zistenia z odboru výpočtovej techniky podporujú záver, že NZ č. N 1/98, Nz 1/98 bola vopred pripravená, bolo s ňou manipulované a nasvedčujú na vierohodnosť tvrdení Z. o okolnostiach, za ktorých malo dôjsť k

vyhotoveniu tejto zápisnice na notárskom úrade, je založený iba na domnienkach a špekuláciách odporujúcich obsahu vykonaných dôkazov. Prípadné pochybnosti mal súd vyhodnotiť v prospech obžalovaných, lebo doplnenie dokazovania v tomto smere už neprichádzalo do úvahy.

U. nebola zbavená spôsobilosti na právne úkony, resp. obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, nebola liečená na psychiatrii a v tomto smere súd nevykonával žiadne dôkazy. Ošetrojúci lekári, zdravotné sestry, kde bola menovaná hospitalizovaná od 6 -13. júla 1998, terénne sestry, ale ani jej susedia, obhajca JUDr. J. W., matrikárka z Michalían, poštárka, Ing. F. D., starosta obce M., T. N. a zapisovateľky notárstva, ako svedkovia popisovali správanie a konanie U. ako normálne. Svedkyňa C. E. (manželka obžalovaného, ktorej výpoveď z dôvodu zainteresovanosti na veci je potrebné hodnotiť obzvlášť dôsledne) vo výpovedi uviedla, že U. po vybavení lesov na seba, hľadala niekoho, čo by sa tomu venoval, jej súrodenci nemali o to záujem, tak ona jej navrhla, že by to mohol byť jej manžel, o čo prejavil záujem, a preto na neho previedla obchodný podiel, čo tiež naznačuje, že E. mal konať v súlade s jej vôľou a nie proti nej. Napriek týmto dôkazom krajský súd urobil záver, že zistené skutočnosti ohľadne zdravotného stavu U. pred a počas jej hospitalizácie v NsP Trebišov a jej premiestnenia na liečenie dlhodobo chorých, svedčia o tom, že nebola schopná vybavovať si sama právne záležitosti ohľadne nehnuteľností a firmy tak, ako to tvrdí E. a nebola schopná náležite vnímať a správne porozumieť obsahu úkonov potrebných na uskutočnenie prevodu vlastníckych práv, ani urobiť v takýchto veciach rozhodnutia a prehlásenia a ho umocňujú aj výsledky znaleckého dokazovania z odboru kriminalistiky, odvetvie ručné písmo, podľa ktorých U. nepodpísala NZ č. N 240/98, Nz 240/98, N 241/98, Nz 241/98, N 261/98, Nz 261/98 a nepodpísala ani dohodu o prevode obchodného podielu z 10. júla 1998. Podpora tohto súdneho záveru argumentáciou, že U. sa nezúčastnila dedičského konania a ako majiteľka dlhopisu sa nechala zastupovať dcérou je nulitná, nakoľko to bolo jej právo a nie povinnosť. Záver súdu o nemožnosti U. riešiť vydržanie s notárom nie je doložený žiadnym relevantným dôkazom. Ide opäť o domnienku a špekuláciu súdu, ktorá nemá žiadny reálny podklad v obsahu vykonaných dôkazoch.

Súd nemá procesný základ na deformovanie obsahu jednotlivých dôkazov a nie je oprávnený dôkaznú núdzu nahrádzať vlastnými špekulatívnymi úvahami, ak to robí ide o postup bez opory v Trestnom poriadku.

Krajský súd v snahe podporiť špekulatívne závery poukázal aj na výpoveď svedka Mgr. D. Q. (dlhé roky pôsobiaci ako riaditeľ Základnej školy V. a W., napísal publikáciu „Zaujímavosti z histórie Slanca a okolia“), v ktorej sa vyjadroval k majetkovým pomerom rodiny Z. a D., a to aj na základe jeho znalostí z literatúry.

Súdy sa nikdy nesmú stavať do pozície pomocníka obžaloby usilujúceho iba o odsúdenie. Súd je povinný dopĺňať dokazovanie v rozsahu potrebnom na spravodlivé rozhodnutie, ktoré nemusí byť nutne odsudzujúce.

Pravosť podpisov U. bola skúmaná znaleckými posudkami. Aj na toto dokazovanie sa vzťahujú závery odvolacieho senátu už vyjadrené vyššie. Iba dopĺňujúco odvolací súd uvádza, že boli spracované tri posudky. Prvý vyhotovili dve znalkyne, ostatné dva spracovala už iba Novosadová. Z prvého posudku vyplýva, že skúmaný sporný podpis na listine pod č. 1/724-00 pravdepodobne nie je pravým podpisom U. a vyhotovil ho ten istý pisateľ, čo vyhotovil aj podpis na listinách pod č. 5, 7, 8/47-20 a 2/549-99. Pokiaľ však išlo o podozrivých, ani jedného z nich nemôžu ani vylúčiť a ani označiť ako pisateľa. V ďalších dvoch posudkoch najprv z kvitančných listov, kde sa U. podpísala pri preberaní dôchodku, vylúčili niektoré podpisy a nepribrali ich do porovnávania, keďže mali pochybnosť o ich pravosti a vychádzali z údajov vo vyšetrovacom spise. Druhý posudok sa týkal iba toho, či mali dostatok porovnávacieho materiálu - skutočne pravých podpisov U. a že podpisy pod menom U. boli vyhotovené štyrmi pisateľmi, avšak kto boli títo pisatelia, nie je možné uviesť. Ani pri jednom zo sporných podpisov U. nekonštatovala, že by ho vyhotovila U., keďže boli na nich rozdielne znaky v kvalite a striedaní písma. Znalkyňa Mgr. A. Saxová uviedla, že s vyjadreniami znalkyne Novosadovej v celom rozsahu súhlasí, ona v podstate len zastrešovala v prvom znaleckom posudku činnosť Novosadovej, keďže v tom čase len

začínala so znaleckou činnosťou, neskôr už potom mohla vykonávať znaleckú činnosť sama. Znalec Nitriansky v znaleckom posudku uviedol, že tvrdenie znalkýň Novosadovej a Saxovej nie je správne. On skúmal 30 sporných podpisov U., mal aj tri znalecké posudky KEÚ a tiež mal 74 pravých podpisov U., ktoré mu doniesol objednávateľ. Potvrdil, že pritom vychádzal len z fotokópie podpisov uvedených v posudku KEÚ, kde neboli spochybnené kvitančné listy, originály podpisov nemal. Novosadová vo vyjadrení spochybnila závery tohto znalca, lebo mala originály dokladov, ale napriek tomu nevedela určiť jednoznačný záver, ako to urobil znalec Nitriansky, hoci z kópii nemohol skúmať dynamicky prítlak pisateľa, kvalitu čiary, zlomy, prerušenia písacieho pohybu a pod. Vzhľadom na tieto rozdiely krajský súd požiadal Novosadovú, nie o doplnky k obom znaleckým posudkom, ale o vyjadrenie k záverom znalca Nitrianskeho, z ktorého vyplýva, že pokiaľ Nitriansky skúmal sporné podpisy, tak sporný podpis označený S-21 bol mechanicky poškodený v strednej časti a bol nimi z písomoznaleckého hľadiska vyradený ako nespracovateľný (Nitriansky sa k tomu nevyjadril), preto tento znalec nemohol objektívne posúdiť kvalitu čiary. Metódy skúmania podpisov použitých znalcom Nitriansky, sú v zmysle všeobecných metód skúmania, avšak použitie bodovacej metódy v žiadnom prípade nie je možné aplikovať pri skúmaní ručného písma, čo je svetový trend, čo sa premietlo aj do záverov jeho posudku. Nitriansky nemohol preto dospieť k jednoznačným záverom z kópii podpisov U., nesprávne vyhodnotil sporné a porovnávacie materiály, použil nesprávnu metódu skúmania, závery stanovil len na základe znakov všeobecnej roviny skúmania, chybné interpretoval zistené znaky písma, chybné určil ich hodnotu a jednoznačne vylúčil J. ako pisateľa sporných podpisov len na základe skúšok podpisov. Z. od svojho pozitívneho vyjadrenia k znaleckému posudku Nitrianskeho sa neskôr dištancoval, lebo bolo chybné. Váleška v znaleckom posudku a vo výpovedi uviedol, že sporné podpisy U. na 19 písomnostiach vyhotovených v čase od 19. februára do 29. júna 1998 sú pravé podpisy U., 5 sporných podpisov U. z 29. júna do 10. júla 1998 sú pravdepodobne pravé podpisy U. a 5 sporných podpisov U. vyhotovených 03. apríla 1998, resp. 29. júna 1998 a 10. júla 1998 nie je možné určiť ako pravé alebo či ide o napodobeniny. Hoci mal tento znalec k dispozícii znalecké posudky KEÚ, nezaoberal sa rozdielmi medzi týmito posudkami a svojím posudkom, lebo to nebolo jeho úlohou. On skúmal o tri podpisy viac (jeden mu doručil J., ako určite pravý a dva skúmal ako pravé, ktoré takto označila vyšetrovateľka). Išlo o podpisy z obdobia vzniku sporných podpisov a keďže pri týchto sporných podpisoch zistil, že sú to pravé podpisy U., v tomto zmysle dospel k záverom prítomným vo svojom posudku. Novosadová namietla záver tohto znalca. Oni skúmali tri kritické podpisy (ktoré skúmal aj Váleška), ku ktorým nevedeli uzavrieť, či ide o pravé alebo o nepravé podpisy U., preto ich nepoužili pri skúmaní a dospeli k iným záverom. Keď sa Váleška nevedel rozhodnúť pri niektorých podpisoch, či sú pravé alebo sporné, mal skončiť na nule, lebo oni túto variabilitu chápali ako rozpor. Ani tri podpisy, ktoré Váleška označil ako pravé, nemohli ovplyvniť závery ich skúmania, obaja znalci zotrvali na svojich záveroch. Nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru, že podpisy U. na NZ a ďalších dokumentoch nie sú jej podpismi. Ide o konštatovanie súdu bez uvedenia úvah, spôsobu hodnotenia jednotlivých znaleckých posudkov z odvetvia ručné písmo a v ich súhrne, z toho plynúcich záverov. Osobitne nehodnotil rozdielnosť týchto posudkov, z akého dôvodu sa priklonil k posudkom KEÚ PZ a ako vyhodnotil pravdepodobnosť týchto záverov a prečo ich neposúdil v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaných. Minimálne v tejto časti je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný.

Z výpovede znalca Ing. Bábicka, spracovateľa znaleckého posudku a jeho dodatkov vyplýva, že obžalovaný notár pri osvedčovaní tvrdení vlastníčky U. neskúmal vlastnícke pozadie, ale len osvedčil jej tvrdenia a kataster nemal takéto osvedčenie prijať a mal ho vrátiť, aby sa skúmalo, či darca bol skutočne oprávnený tieto pozemky darovať. V katastrálnom zákone platnom v r. 1998 je presne uvedené, čo všetko má obsahovať doklad o osvedčení a aké prílohy k nemu majú byť pripojené. V období r. 1995-1998 bolo vecou právnikov, čo má obsahovať osvedčenie a katastrálny zákon hovoril len o prílohách, vtedy sa ešte neskúmal právny stav. V materiáloch, ktoré použil pri spracovaní znaleckých posudkov mal k dispozícii to, čo mu poskytla polícia, ako aj to, čo on sám získal a v týchto nebola zmienka o darovaní pozemkov grófom Z. inému.

Odvolací súd poukazuje na zásadu iura novit curia, v zmysle ktorej znalcovi neprislúcha riešiť právne otázky, ako sa to stalo v tomto prípade. Okrem toho znalec nie je oprávnený si sám zabezpečovať dôkazový materiál k spracovaniu znaleckého posudku, má vychádzať iba z toho, čo mu vyšetrovateľ,

prokurátor alebo súd predloží. V tejto časti znalecký posudok a výpoveď znalca sú nezákonné a súd nemôže k nim prihliadať pri vyhodnocovaní vykonaného dokazovania.

Vykonané a vyhodnotené dôkazy nepreukazujú bez pochybností, že by medzi obžalovanými existovala nejaká dohoda a to ani konkludentná o spáchaní žalovaných skutkov.

Prokurátorka v odvolaní v neprospech obžalovaného Q. dôvodne namietala oslobodenie Q. podľa § 226 písm. b/ Tr. por.

Okolnosti spisania a podpísania NZ 7. januára 1998 u obžalovaného notára, na ktoré je poukázané vyššie, vyplynuli jednak z výpovede Z., ktorý trval na tom, že tohto úkonu sa zúčastnil Q.. Naproti tomu z výpovedí obžalovaných Q. a J. a svedkyne A. vyplýva, že tohto úkonu sa zúčastnil Z., ako účastník, obžalovaný notár J. a jeho zapisovateľka. Q. sa ho nezúčastnil, ale aj to, že už ďalšia osoba tam nebola prítomná. Za daného stavu je možné dospieť iba k tomu záveru, že buď klame Z., alebo obžalovaní so zapisovateľkou. Súd túto pochybnosť neobjasňoval, resp. ak uzavrel, že výpovedi Z. uveril, urobil tak nedôvodne a v rozpore s logikou, lebo tento svedok mal byť do určitej miery zainteresovaný na vrátení pozemkov a rozdielne vypovedal aj ohľadne iných skutočností týkajúcich sa spisania NZ zo 7. januára 1998. Pritom súd z nepochopiteľných dôvodov vychádzal iba z toho, že Z. na 100 % na pojednávaní neopoznal Q., ktorého však spoznal v prípravnom konaní. Je nelogické jednej časti výpovedi veriť a v inej časti nie a to bez ohľadu na ďalšie dôkazy. Tvrdenie súdu, že tam mala byť aj tretia osoba a v tomto smere upravil aj žalovaný skutok, nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Ak by bola pravda, že Q. bol u notára a tomuto diktoval obsah prehlásenia, na ktorom sa mal vopred, cestou k notárovi dohodnúť s Z., potom za obsah NZ by niesol zodpovednosť práve Q..

K výpovediam svedkov treba vo všeobecnosti konštatovať, že aj výpoveď svedka sa skladá z reťazca viacerých tvrdení. Overením vierohodnosti a nezáujatosti vypovedajúcej osoby a overením tej časti tvrdenia, ktorú možno testovať ďalším dokazovaním, možno myšlienkovito dospieť k dôvodnosti presvedčenia aj o pravdivosti zostávajúcich častí, resp. celej výpovede.

Pri prehliadke bytu Q. sa našli doklady jednoznačne súvisiace s posudzovanou trestnou vecou. Q., ako pracovník katastrálneho úradu známy katastrálneho zákona vykonal identifikáciu parciel, ktoré boli základom pre vypracovanie NZ č. N 205-209/98 z 8. júna 1998, povolenie vkladu V-1739/98 z 2. júla 1998 a požiadal Katastrálny úrad Košice-okolie o urýchlené vykonanie záznamu pod sp. zn. Z 1942/98. Pre taký postup neboli splnené zákonné podmienky (§ 30 ods. 1, 2 písm. d/, § 37 ods. 1, 2, zák. č. 162/1995 Z. z. Katastrálny zákon), čo bolo Q. známe. Svedkyňa JUDr. L. V. vo výpovediach uviedla, že Q. bol jediný, ktorý na Katastrálnom úrade v Trebišove rozhodoval o povolení vkladu a musel to byť on, pretože Mgr. M. o tom rozhodovala na vysunutom pracovisku v Kráľovskom Chlmci. Svedkyňa Mgr. U. N. vypovedala, že aj keď to nebolo bežné, prax bola taká, že všetko sa posielalo poštou, Q. sa osobne dostavil na katastrálny odbor Okresného úradu Košice-okolie a požiadal ju, aby s ním išla do všeobecnej dokumentácie, kde si podľa presných čísel listov vlastníctva overoval, či nie sú dotknuté žiadnou zmenou a zistil si, že zápis o jeho povolení vkladu bude vykonávať R.. Vyjadrené naznačuje, že oslobodenie Q. bolo predčasné, nakoľko skutočnosti vyplývajúce z dôkazov, ktoré súd vykonal nasvedčujú tomu, že do konania minimálne obžalovaného E. bol zapojený aj obžalovaný Q..

Krajský súd nevykonal dôkaz preukazujúci spolupáchateľstvo obžalovaných, ktorí to popierali. Produkovanie dôkazy s pochybnosťami iba nepriamo naznačujú, že určitá súčinnosť pri posudzovanej činnosti mohla byť medzi obžalovanými E. a Q.. Vedomá a vopred dohodnutá aj účasť obžalovaného notára na konaní ďalších dvoch obžalovaných v tejto veci nie je dôkazmi preukázaná.

Trestný poriadok nedovoľuje súdu absenciu dôkazov preklenúť iba jeho špekulatívnou úvahou, ako to urobil vo vzťahu k obžalovaným J. a E..

Konanie obžalovaného notára aj podľa krajského súdu samo o sebe by nebolo protiprávne. Takým sa stalo po začatí trestného stíhania pre trestné činy podvodu a falšovania verejnej listiny spáchaný organizovanou skupinou, resp. spolupáchateľstvom.

Z obsahu produkovaných dôkazov bez najmenších pochybností jednoznačne vyplýva, že obžalovaný notár pri zhotovovaní NZ postupoval v súlade s Notárskym poriadkom.

Obdobné a aj rovnaké prípady v minulosti vyšetrovatel', prokurátor a tiež súdy neposudzovali vždy rovnako. Obhajoba predložila rozhodnutia, ktoré takúto činnosť notára, ale aj účastníka, ktorý pred notárom do NZ urobil vyhlásenia, o ktorých sa neskôr preukázalo, že nie sú pravdivé a napriek tomu tieto osoby, vrátane notára neboli trestne stíhané, resp. ak boli, došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu.

Aj pri rešpektovaní princípu *nemo iudex sine actore* považuje najvyšší súd za potrebné konštatovať, že identický procesno-právny postup notára pri zhotovovaní obsahu notárskej zápisnice posudzovaný v jednom prípade ako trestná činnosť a v inom už nie, znamená voči jednému notárovi zo strany prokuratúry, v rámci ktorej platí monokratický princíp, evidentnú svojvôľu a tiež jeho diskrimináciu. Prokuratúra v trestnom konaní zastupuje štát, Slovenskú republiku. V právnom štáte nie je možné pripustiť, aby v rovnakej skutkovo-právnej situácii bol jeden jeho občan stíhaný a druhý už nie, resp. jeden nestíhaný a druhý áno.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že do zmeny Notárskeho poriadku, činnosť ktoréhokoľvek notára v rokoch 1995-1998 alebo aj účastníka vyhlasujúceho do NZ určité skutočnosti, ktoré sa neskôr preukážu ako nepravdivé možno napraviť prostriedkami civilného práva, ako sa to už čiastočne stalo v danej veci. V takýchto prípadoch nie je potrebné ihneď siahnuť po prostriedkoch trestného práva, ktoré je krajným prostriedkom na nápravu nezákonností. Najmä nie tam, kde malo údajne dôjsť ku škode na majetku štátu, ktorý má oveľa širšie možnosti na nápravu nezákonností.

V danej veci z vykonaných dôkazov sa vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní vyvíjali úsilie usvedčiť obžalovaných zo žalovanej trestnej činnosti aj za cenu porušenia zákonov pri získavaní dôkazov. Právna zástupkyňa poškodených W. H. V. mala ovplyvňovať svedka v jeho domovskej krajine, a to aj za súčinnosti so štátnym orgánom Maďarskej republiky a tiež počas hlavného pojednávania, čo prokurátor najneskôr v konaní pred súdom nenapadol, hoci jeho úlohou je dbať nad dodržiavaním zákonov a každé ich porušenie postihovať a tiež súd, ktorý uzavrel, že k ovplyvňovaniu svedka Z. nedošlo.

Podľa doterajšej súdnej praxe je atypické aj odsúdenie svedka E. H. S. trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica z 5. marca 2014, sp. zn. 2 T 40/2013, právoplatný 25. apríla 2014 pre trestný čin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu rok a pol. Stalo sa tak v priebehu prerokúvania posudzovaného prípadu, čiže ešte pred právoplatným rozhodnutím v danej veci, v ktorej súd vyhodnocoval aj výpoveď tohto svedka tiež z pohľadu, či je pravdivá.

Právoplatné odsúdenie svedka pre trestný čin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. pred právoplatným meritórnym rozhodnutím vo veci, v ktorej súd vyhodnocoval výpoveď tohto svedka, či je pravdivá, resp. nepravdivá, treba považovať za neprípustný a aj nezákonný zásah do zásady voľného hodnotenia výpovede tohto svedka súdom prvého stupňa v pôvodnom konaní a aj narušenie ústavného princípu nezávislosti sudcu v procese rozhodovania (čl. 141 ods. 1 Ústavy).

Odvolať E. a J., v ktorých namietali nepoužitie princípu *ultima ratio* sú opodstatnené a odvolacie námietky prokuratúry nedôvodné.

Nespochybniteľným faktom je aj to, že žalované skutky mali byť spáchané v roku 1998. Obžaloba bola prokurátorom podaná 31. mája 2004, po 6 rokoch. Krajské súdy v Košiciach a Banskej Bystrici, Špecializovaný trestný súd v Pezinku a najvyšší súd posudzovali zákonnú príslušnosť súdu od podania obžaloby až do 5. februára 2009, takmer 5 rokov. Krajský súd v Banskej Bystrici (aj s participáciou najvyššieho súdu zrušujúcim uznesením) túto vec pojednával až do 2. februára 2015, 6 rokov. Odvolací

súd študoval vec od 25. augusta 2015 do 24. novembra 2016, kedy rozhodol na podklade odvolania obžalovaných, prokurátorky a poškodeného a rozhodnutie vyhotovil v zákonnej lehote 30 pracovných dní, čo trvalo 17 mesiacov. Kauza od doby, kedy mali byť skutky spáchané až doteraz sa prerokúva už viac ako 18 rokov.

Nie je vylúčené, že v danej veci budú podané riadne a mimoriadne opravné prostriedky, prípadne ústavná sťažnosť. Uloženie akéhokoľvek trestu, samozrejme za situácie, že obžalovaným by bola zákonným spôsobom preukázaná vina, by bolo nespravodlivé a neústavné. Ani podmienený trest odňatia slobody, bez ohľadu na jeho výmeru po 18 rokoch, o generálnej prevencii ani nehovoriac, nemôže mať výchovný účinok. Odvolanie prokurátorky do výrokov o treste, pri pochybeniach orgánov činných v trestnom konaní, prokurátora nevynímajúc, je nelogické a odporujúce zásadám spravodlivého procesu a ukladania sankcií.

Uvedeným postupom krajský súd nerešpektoval účel trestného poriadku a ani základné zásady procesného postupu súdu upravených najmä v ustanoveniach §§ 2 ods. 12, 125, 129 ods. 1 Tr. por. V dôsledku nesprávneho právneho názoru vysloveného senátom 2T najvyššieho súdu v zrušujúcom uznesení zo 4. marca 2014, krajský súd už neskúmal možnosti aplikácie princípu ultima ratio a ani ustanovenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru, hoci to jednoznačne vyplývalo z uznesenia ústavného súdu SR z 12. novembra 2014.

Nakoľko vyjadrené pochybenia sa týkali všetkých obžalovaných, vrátane Q., ktorý bol spod obžaloby oslobodený (proti tomuto výroku podala prokurátorka odvolanie v jeho neprospech), odvolací súd podľa §§ 258 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. zák. č. 141/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Podľa § 253 ods. 1 Tr. por., zák. č. 141/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 odvolanie prokurátora do výroku o vine obžalovaných E. a J. ako oneskorene podané zamietol.

Prioritnou úlohou prvostupňového súdu bude nezákonne získané dôkazy vylúčiť, lebo tieto sa v trestnom spise nesmú ani nachádzať. Zákonne získané dôkazy bude prvostupňový súd povinný individuálne a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne vyhodnotiť, a to aj s prihliadnutím na závery odvolacieho súdu uvedené vyššie. Z toho vyvodíť ničím nespochybniteľné závery, resp. ak z toho vyplynú alternatívne závery pri existencii pochybností, ktoré nebude možné už žiadnym dokazovaním objasniť, prihliadať na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaných, ako sa toho domáhali v odvolaniach. Ak tieto konečné závery nebudú v súlade so žalovanými skutkami, krajský súd je povinný skutkové vety upraviť tak, aby boli v súlade so zisteným skutkovým stavom, dbajúc pritom na zachovanie totožnosti skutkov. V prípade, že by takto zistené skutkové vety nenapĺňali znaky žalovaných trestných činov ani skutkové podstaty iných trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, treba obžalovaných oslobodiť spod obžaloby podľa § 226 písm. a/ až c/ Tr. por. Ak by skutkové vety napĺňali skutkové podstaty žalovaných trestných činov, alebo iných trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona č. 140/1961 Zb., resp. Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného od 1. januára 2006, ale iba v prípade, že by to bolo pre obžalovaných priaznivejšie v zmysle § 16 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a neprichádzala by do úvahy aplikácia zásady ultima ratio, treba u obžalovaných vysloviť vinu. Pri ukladaní sankcie musí krajský súd vychádzať z celkovej dĺžky trestného konania, ktorá je zapríčinená najmä konaním orgánov činných v prípravnom konaní, prokurátorom a súdmi, v úplne zanedbateľnej časti a aj to nejednoznačne obžalovaným E., ktorý bol preukázateľne liečený, hospitalizovaný a aj operovaný, a potom postupovať v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Na podklade sprítomnených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako to vyplýva z enunciatu uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.